

ผู้วินิจฉัย

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21																	

บท 1

- ๑** ยูมาเมื่อโยชูวาสิ้นชีพแล้ว คนอิสราเอลทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า "ใครในพวกข้าพระองค์ทั้งหลายจะขึ้นไปก่อนเพื่อสู้รบกับคนคานาอัน"
- ๒** พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ยูดาห์จะขึ้นไป ดูก่อน เราได้มอบแผ่นดินนั้นไว้ในมือเขาแล้ว"
- ๓** ยูดาห์จึงพูดกับสิเมโอนพี่ของตนว่า "จงขึ้นไปกับฉันในเขตแดนที่กำหนดให้แก่ฉัน เพื่อเราจะได้รับสู้รบกับคนคานาอัน และฉันจะไปร่วมรบในเขตแดนที่กำหนดให้แก่ท่านนั้นด้วย" สิเมโอนก็ไปกับเขา
- ๔** แล้วยูดาห์ก็ขึ้นไป และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคนคานาอันและคนเปริสซีไว้ในมือของเขา และเขาก็ประหารคนในเมืองเบเซกหนึ่งหมื่นคน
- ๕** และเขาทั้งหลายพบอาโดนีเบเซกในเมืองเบเซก และสู้รบกับท่าน เขาได้ประหารคนคานาอันและคนเปริสซี
- ๖** อาโดนีเบเซกหนีไป แต่พวกเขาตามจับได้และได้ตัดนิ้วหัวแม่มือ และนิ้วหัวแม่มือเท้าของท่านออกเสีย
- ๗** อาโดนีเบเซกกล่าวว่า "มีกษัตริย์เจ็ดสิบองค์ที่หัวแม่มือและหัวแม่มือเท้าของเขาถูกตัดออก เก็บเศษอาหารอยู่ใต้โต๊ะของเรา เรากระทำแก่เขาอย่างไร พระเจ้าก็ทรงกระทำแก่เราอย่างนั้น" เขาทั้งหลายก็คุมตัวท่านมาที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็สิ้นชีวิตที่นั่น
- ๘** และคนยูดาห์ได้เข้าโจมตีเมืองเยรูซาเล็มและยึดเมืองได้ จึงฆ่าฟันชาวเมืองเสียด้วยคมดาบ และเอาไฟเผาเมืองเสีย
- ๙** ภายหลังคนยูดาห์ได้ลงไปสู้รบกับคนคานาอันผู้ซึ่งตั้งอยู่ในแดนเทือกเขา ในภาคใต้ และในหุบเขา
- ๑๐** และยูดาห์ได้ไปสู้รบกับคนคานาอันผู้อยู่ในเฮโบรน (เมืองเฮโบรนนั้นแต่ก่อนมีชื่อว่าคีริยาทอารบา) และเขาทั้งหลายได้ประหารเซชัย อาหิมาน และทัลมัย
- ๑๑** เขาทั้งหลายยกจากที่นั่นไปสู้รบกับชาวเมืองเดบิร์ เมืองเดบิร์นั้นแต่ก่อนมีชื่อว่าคีริยาทเสเฟอร์
- ๑๒** และคาเลบกล่าวว่า "ใครโจมตีเมืองคีริยาทเสเฟอร์และยึดได้ เราจะยกอัสสาห์บุตรสาวของเราให้เป็นภรรยา"
- ๑๓** และโอทนีเอลบุตรชายเคนัส น้องชายของคาเลบตีเมืองนั้นได้ ท่านจึงยกอัสสาห์บุตรสาวของตนให้เป็นภรรยา
- ๑๔** ยูมาเมื่อแต่งงานกันแล้วนางจึงชวนสามีให้ชื้อที่นาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาเลบถามนางว่า "เจ้าต้องการอะไร"
- ๑๕** นางจึงตอบท่านว่า "ขอของขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพอให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอน้ำพุด้วย" และคาเลบก็ยกน้ำพุบนและน้ำพุล่างให้แก่นาง
- ๑๖** คนเคไนต์ฟอตตาของโมเสสได้ขึ้นไปจากเมืองดงอินทผลัม พร้อมกับคนยูดาห์มาถึงถิ่นทุรกันดารยูดาห์ซึ่งอยู่ในภาคใต้ใกล้อาราด และเขาก็เข้าไปตั้งอยู่กับชนชาตินั้น
- ๑๗** และยูดาห์ก็ยกไปร่วมกับสิเมโอนพี่ของเขาประหารคนคานาอันซึ่งอยู่ในเมืองเศฟัทและทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ชื่อเมืองนั้นจึงเรียกว่าโฮรมาห์
- ๑๘** ยูดาห์ได้ยึดเมืองกาซาพร้อมทั้งอาณาเขต และเมืองฮัซเคิลพร้อมทั้งอาณาเขต และเมืองเอโครนพร้อมทั้งอาณาเขตไว้ด้วย
- ๑๙** และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับยูดาห์ เขาจึงขับไล่ชาวแดนเทือกเขาออกไป แต่จะขับไล่ชาวเมืองที่อยู่ในหุบเขานั้นไม่ได้ เพราะพวกเหล่านั้นมีรถรบเหล็ก
- ๒๐** เมืองเฮโบรนนั้นเขายกให้คาเลบดังที่โมเสสได้กล่าวไว้ คาเลบจึงขับไล่บุตรชายทั้งสามคนของอานาคออกไปเสีย

- 21 แต่คนเบญยามีนมิได้ขับไล่คนเยบุสผู้อยู่ในเยรูซาเล็มให้ออกไป ดังนั้นคนเยบุสจึงอาศัยอยู่กับคนเบญยามีนในเยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้
- 22 อนึ่งวงศาวานของโยเซฟได้ขึ้นไปสู่รบเมืองเบธเอลด้วย และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกเขา
- 23 วงศาวานโยเซฟได้ใช้คนไปสอดแนมเมืองเบธเอล (แต่ก่อนเมืองนี้ชื่อ ลูส)
- 24 และผู้สอดแนมเห็นชายคนหนึ่งเดินออกมาจากเมือง จึงพูดกับเขาว่า "ขอชี้ทางเข้าเมืองนี้ให้แก่เรา และเราจะปรานีเจ้า"
- 25 ชายคนนั้นก็ชี้ทางเข้าเมืองให้และเขาประหารเมืองนั้น ทำลายเสียด้วยคมดาบ แต่เขาปล่อยให้ชายคนนั้นและครอบครัวทั้งสิ้นของเขารอดไป
- 26 ชายคนนั้นก็เข้าไปในแผ่นดินของคนฮิตไทต์และสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่ง เรียกชื่อว่าเมืองลูส ซึ่งเป็นชื่ออยู่จนทุกวันนี้
- 27 มนัสเสหมิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธซานและชาวชนบทของเมืองนั้นให้ออกไป หรือชาวเมืองทาอานาคกับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองโดร์กับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองอิบเลอัมกับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองเมกิดโดกับชาวชนบทของเมืองนั้น แต่คนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
- 28 อยู่มาเมื่อคนอิสราเอลมีกำลังเข้มแข็งขึ้นก็บังคับคนคานาอันให้ทำงานโยธา แต่มิได้ขับไล่ให้เขาออกไปเสียอย่างสิ้นเชิง
- 29 และเอฟราอิมมิได้ขับไล่คนคานาอันผู้อยู่อาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไป แต่คนคานาอันยังอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ท่ามกลางเขา
- 30 เศบูลุนมิได้ขับไล่ชาวเมืองคิโตรน หรือชาวเมืองนาหะโลล แต่คนคานาอันได้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขาและถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา
- 31 อาเชอร์มิได้ขับไล่ชาวเมืองอัคโค หรือชาวเมืองไซดอน หรือชาวเมืองอักลาบ หรือชาวเมืองอัชชิบ หรือชาวเมืองเฮลบาห์ หรือชาวเมืองอาฟีก หรือชาวเมืองเรโหบ
- 32 แต่คนอาเชอร์ได้อาศัยอยู่ท่ามกลางคนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้ขับไล่ให้ออกไปเสีย
- 33 นัฟทาลีมิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธเซเมช หรือชาวเมืองเบธานาห์ แต่อาศัยอยู่ในหมู่คนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น แต่อย่างไรก็ดีชาวเมืองเบธเซเมช และชาวเมืองเบธานาห์ก็ถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา
- 34 คนอาโมไรต์ได้ขับดันคนคานาอันให้กลับเข้าไปในแดนเทือกเขา ไมยรมให้ลงมายังหุบเขา
- 35 คนอาโมไรต์ยังขึ้นอาศัยอยู่ที่ภูเขาสเระไนเมืองอัยยาโลน และในเมืองซาลบิม แต่มือของวงศาวานโยเซฟเหนือกว่ามือเขาทั้งหลาย เขาจึงถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา
- 36 อาณาเขตของคนอาโมไรต์ตั้งต้นแต่ทางข้ามเขาอัครับบิมตั้งแต่ศิลาเรื่อยขึ้นไป

บท 2

ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ได้ขึ้นไปจากกิลาธถึงโบคิม และกล่าวว่า "เราได้ให้เจ้าทั้งหลายขึ้นมาจากอียิปต์ และได้นำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเรากล่าวว่า 'เราจะไม่หักพันธสัญญาที่เราได้มีไว้กับเจ้าเลย'

- 2 และเจ้าทั้งหลายอย่าทำพันธสัญญากับชาวแผ่นดินนี้ เจ้าต้องทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย' แต่เจ้ามิได้เพื่อฟังเสียงของเรา เจ้าทำอะไรเช่นนั้นเล่า
- 3 ฉะนั้นเรากล่าวด้วยว่า 'เราจะไม่ขับไล่เขาเหล่านั้นออกไปให้พ้นหน้าเจ้า แต่เขาจะเป็นเช่นหนามอยู่ที่สี่ข้างของเจ้า และพระของเขจะเป็นปวงดักเจ้า'
- 4 อยู่มาเมื่อทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวคำเหล่านี้แก่บรรดาคนอิสราเอลแล้วประชาชนก็ส่งเสียงร้องไห้
- 5 และเขาเรียกที่ตำบลนั้นว่า โบคิม และเขาทั้งหลายได้ถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น
- 6 เมื่อโยชูวาปล่อยประชาชนไปแล้วคนอิสราเอลต่างก็เข้าไปอยู่ในมรดกที่ดินของตนเพื่อยึดครอง
- 7 ประชาชนทั้งหลายได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา ผู้ซึ่งได้เห็นปวงมหกิจซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล
- 8 โยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี
- 9 และเขาทั้งหลายก็ฝังท่านไว้ในที่ดินมรดกของท่านที่เมืองทิมนาทเสราห์ ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทิศเหนือ

ของยอดเขากาอัส

10 และยุคหนึ่งทั้งสี่นั้นก็ถูกรวบรวมไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา อีกยุคหนึ่งก็เกิดขึ้นตามมา เขาไม่รู้จักพระเยโฮวาห์หรือรู้พระราชกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล

11 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระบาอัล

12 เขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ และเขาทั้งหลายติดตามพระอื่นซึ่งเป็นพระของชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเขา กราบไหว้พระเหล่านั้น กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ

13 เขาทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระบาอัล และพวกพระฮัททาโรท

14 ดังนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือพวกปล้นผู้ปล้นเขา และทรงขายเขาไว้ในมือของบรรดาศัตรูที่อยู่รอบเขาทั้งหลาย ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงต่อต้านพวกศัตรูของเขาทั้งหลายต่อไปไม่ได้

15 เขาทั้งหลายออกไปรบเมื่อไร พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็ต่อต้านเขา กระทำให้เขาพ่ายแพ้ ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว และดังที่พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณไว้กับเขา และเขาทั้งหลายก็มีความทุกข์ยิ่งนัก

16 อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้วินิจฉัย ผู้ช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นมือของผู้ที่ปล้นเขา

17 แต่เขาทั้งหลายก็ยังไม่เชื่อฟังผู้วินิจฉัยทั้งหลายของเขา เพราะเขาทั้งหลายเล่นซุกกับพระอื่นและกราบไหว้พระอื่น ไม่ช้าเขาก็หันไปเสียจากทางซึ่งบรรพบุรุษของเขาได้ดำเนิน ผู้ได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ แต่เขาทั้งหลายมิได้กระทำตาม

18 พระเยโฮวาห์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยขึ้นเมื่อไร พระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับผู้วินิจฉัยนั้นเมื่อนั้น และพระองค์ทรงช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรูตลอดชีวิตของผู้วินิจฉัยนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยสงสารเขาทั้งหลาย เมื่อทรงฟังเสียงคร่ำครวญของเขาเนื่องด้วยผู้ข่มเหงและบีบบังคับ

19 แต่ต่อมาเมื่อผู้วินิจฉัยนั้นสิ้นชีวิต เขาทั้งหลายก็หันกลับประพฤติชั่วร้ายเสียยิ่งกว่าบิดาของเขา หลงไปติดตามปรนนิบัติและกราบไหว้พระอื่น เขามีได้เคยจดเว้นการกระทำของเขาหรือหายจากทางดื้อดึงของเขา

20 ดังนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ตรัสว่า "เพราะประชาชนนี้ได้ละเมิดต่อพันธสัญญา ซึ่งเราได้บัญชาไว้กับบรรพบุรุษของเขา และไม่ยอมฟังเสียงของเรา

21 ดังนั้นตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราจะไม่ขับไล่ประชาชาติใดในบรรดาประชาชาติซึ่งโยชูวาทิ้งไว้เมื่อเขาสิ้นชีวิตนั้นให้พ้นหน้า

22 เพื่อเราจะใช้ประชาชาติเหล่านั้นทั้งสี่ทดสอบอิสราเอลว่า เขาจะรักษาพระมรรคาของพระเยโฮวาห์และดำเนินตามอย่างบรรพบุรุษของเขาหรือไม่"

23 ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงปล่อยประชาชาติเหล่านั้นไว้ ไม่ทรงขับไล่ให้ออกไปเสียโดยเร็ว และพระองค์มิได้ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของโยชูวา

บท 3

1 ่อไปนี้เป็นประชาชาติที่พระเยโฮวาห์ทรงให้เหลือไว้ เพื่อใช้ทดสอบบรรดาคนอิสราเอล คือคนอิสราเอลคนใดซึ่งยังไม่เคยประสบสงครามทั้งหลายในคานาอัน

2 แต่เพียงทรงให้เชื้อสายคนอิสราเอลเข้าใจเรื่องการสงคราม เพื่ออย่างน้อยพระองค์จะได้ทรงสอนแก่ผู้ที่ยังไม่ทราบมาก่อน

3 คือเจ้านายทั้งห้าของคนฟีลิสเตีย คนคานาอันทั้งหมด ชาวไชดอน และคนอัสซีเรียอาศัยอยู่บนภูเขาเลบานอน ตั้งแต่ภูเขาบาอัลเฮอร์โมนจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท

4 เหลือคนเหล่านี้อยู่เพื่อทดสอบคนอิสราเอลเพื่อให้ทราบว่า อิสราเอลจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาไว้กับบรรพบุรุษของเขาโดยโมเสสนั้นหรือไม่

5 ดังนั้นแหละคนอิสราเอลจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนเปอร์สซี คนอัสซีเรีย และคนเยบุส

6 เขาไปสู่ขอบุตรสาวชนเหล่านั้นมาเป็นภรรยา และยกบุตรสาวของตนให้แก่บุตรชายของคนเหล่านั้น และได้ปรนนิบัติพระของเขาเหล่านั้น

7 คนอิสราเอลได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตนเสีย ไปปรนนิบัติพระบาอัลและเสารูปเคารพ

8 เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงขายเขาไว้ในมือคูชันริชาอิม

กษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมีย และคนอิสราเอลได้ปฏิบัติคุณธิราชตามแบบปี

9 แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้ช่วยแก่คนอิสราเอล ผู้ได้ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด คือโอทนีเอลบุตรชายเคนัส น้องชายของคาเลบ

10 พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับโอทนีเอล และท่านจึงวินิจฉัยคนอิสราเอล และออกไปกระทำสงคราม และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคุณธิราชตามกษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมียไว้ในมือของท่าน และมือของท่านชนะคุณธิราชตาม

11 ดังนั้นแผ่นดินจึงได้หยุดพักสงบอยู่สี่สิบปี แล้วโอทนีเอลบุตรชายเคนัสก็สิ้นชีวิต

12 และคนอิสราเอลกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรงเสริมกำลังเอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับเพื่อต่อสู้อิสราเอล เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

13 ท่านจึงได้ให้คนอัมโมนและคนอามาเลหามาสมทบ ยกไปโจมตีอิสราเอล และได้ยึดเมืองดงอินทผลัมไว้

14 และคนอิสราเอลจึงปฏิบัติเอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับอยู่ถึงสิบแปดปี

15 แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้ช่วยคนหนึ่งแก่เขาทั้งหลาย ชื่อเอซูด บุตรชายเก-รา คนเบนยามิน คนถนัดมือซ้าย คนอิสราเอลให้ท่านเป็นผู้นำสาวไปมอบแก่เอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับ

16 เอซูดได้ทำดาบสองคมไว้ประจำตัวเล่มหนึ่งยาวศอกหนึ่ง เหน็บไว้ใต้ผ้าที่ต้นขาขวา

17 เขาก็นำสาวไปมอบแก่เอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับ ฝ่ายเอกลอนเป็นคนอ้วนมาก

18 และเมื่อเอซูดมอบสาวเสร็จแล้ว ท่านจึงไปส่งคนที่หาบหามสาวนั้น

19 แล้วตัวท่านกลับไปจากรูปเคารพสลักที่อยู่ใกล้กิเลกาลทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มีข้อราชการลับที่จะกราบทูลให้ทรงทราบ" กษัตริย์จึงมีบัญชาว่า "เจียบๆ" บรรดาคนหาดเล็กที่เฝ้าอยู่ก็ทูลลาออกไปหมด

20 และเอซูดก็เข้าไปเฝ้าท่าน ขณะนั้นท่านประทับอยู่สำพังในห้องเย็นชั้นบนของท่าน และเอซูดทูลว่า "ข้าพระองค์มีพระดำรัสจากพระเจ้าถวายพระองค์" ท่านจึงลุกขึ้นจากพระที่นั่ง

21 เอซูดก็ยื่นมือซ้ายชักดาบนั้นออกจากต้นขาขวาแทงเข้าไปในห้องของเอกลอน

22 ดาบจมเข้าไปหมดทั้งด้าม ไขมันหุ้มดาบไว้ ท่านก็ชักดาบออกจากห้องของท่านไม่ได้ แล้วของโสโครกออกมา

23 แล้วเอซูดออกไปที่เฉลียงปิดทวารห้องชั้นบน ล่นกูดแจเสีย

24 เมื่อเอซูดไปแล้วมหาดเล็กก็เข้ามา ดูเถิด เมื่อเขาเห็นว่าทวารห้องชั้นบนปิดใส่กูดแจอยู่ เขาทั้งหลายคิดว่า "พระองค์ท่านกำลังทรงส่งทุกข้ออยู่ที่ในห้องเย็น"

25 เมื่อคอยอยู่ช้านานจนราคาญ ดูเถิด ไม่เห็นมีใครเปิดทวารห้องชั้นบน เขาจึงเอากูดแจมาไขเปิดออก ดูเถิด เห็นเจ้านายของตนนอนสิ้นชีวิตอยู่บนพื้น

26 เมื่อเขาต่างก็คอยกันอยู่นั้นเอซูดก็หนีไปพันรูปเคารพหินสลักรอดมาได้ถึงเฮอีราห์

27 ต่อมาเมื่อท่านมาถึงแล้วจึงเป่าแตรขึ้นในแดนเทือกเขาเอฟราอิม แล้วคนอิสราเอลก็ยกลงไปกับท่านจากแดนเทือกเขาและท่านนำเขา

28 ท่านจึงสั่งเขาว่า "จงตามเรามาเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของท่าน คือชนโมอับไว้ในมือของท่านแล้ว" เขาทั้งหลายจึงลงตามท่านไป และยึดทำซามแม่น้ำจอร์แดนสกัดคนโมอับไว้ไม่ยอมให้ใครข้ามไปได้สักคนเดียว

29 ในคราวนั้นเขาประหารคนโมอับเสียประมาณหนึ่งหมื่นคนล้วนแต่คนฉกรรจ์และสำนัทั้งสิ้น ไม่พินไปได้สักคนเดียว

30 โมอับจึงพ่ายแพ้อยู่ใต้มือของอิสราเอลในวันนั้น และแผ่นดินนั้นก็ได้หยุดพักสงบอยู่แปดสิบปี

31 ภายหลังเอซูด มีซมการบุตรชายอานาห์ผู้ใช้ประตักวัวมาคนฟีลิสเตียเสียหกร้อยคน ท่านก็เป็นผู้ช่วยอิสราเอลให้รอดด้วยเหมือนกัน

บท 4

ก ร์นเอซูดสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็ประพฤติชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก

2 พระเยโฮวาห์จึงทรงชายเขาไว้ในมือของยาบินกษัตริย์เมืองคานาอัน ผู้ครอบครองอยู่ ณ กรุงฮาโธร์ แม่ทัพของท่านชื่อลิสรา ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ที่เมืองฮาโรเซธของคนต่างชาติ

3 แล้วคนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ เพราะว่ากษัตริย์ยาบินมีรถรบเหล็กเก้าร้อยคัน และได้บีบบังคับคนอิสราเอลอย่างร้ายถึงยี่สิบปี

- 4 คราวนั้นผู้พยากรณ์หญิงคนหนึ่งชื่อเดโบราห์ ภรรยาของลัปปิดโท เป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอลสมัยนั้น
- 5 นางเคยนั่งอยู่ใต้ต้นอินทผลัมเดโบราห์ที่อยู่ระหว่างรามาห์และเบธเอลในแดนเทือกเขาเอฟราอิม และคนอิสราเอลก็ขึ้นมาหาหนางที่นั่นเพื่อให้ชำระความ
- 6 นางใช้คนไปเรียกบาราคบุตรชายอาบีโนอัม ให้มาจากเคเดชในนัฟทาลีและกล่าวแก่เขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลมิได้ทรงบัญชาท่านหรือว่า 'ไปรวบรวมพลไว้ที่ภูเขาทาโบร์ จงเกณฑ์จากคนนัฟทาลีและคนเศบูลุนหนึ่งหมื่นคน
- 7 และเราจะชักนำสิเสราแม่ทัพของยาบินให้มาพบกับเจ้าที่แม่น้ำคิโซน พร้อมกับบรรดากับและกองทหารของเขา และเราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า"
- 8 บาราคจึงตอบนางว่า "ถ้า मैंนางไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไป ถ้า मैंนางไม่ไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ไป"
- 9 นางจึงตอบว่า "ดิฉันจะไปกับท่านแน่ แต่ว่าทางที่ท่านไปนั้นจะไม่นำท่านไปถึงศักดิ์ศรี เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะขายสิเสราไว้ในมือของผู้หญิงคนหนึ่ง" แล้วนางเดโบราห์ก็ลุกขึ้นไปกับบาราคถึงเมืองเคเดช
- 10 บาราคจึงเรียกเศบูลุนกับนัฟทาลีให้ไปที่เคเดช มีคนหนึ่งหมื่นเดินตามขึ้นไป และนางเดโบราห์ก็ไปด้วย
- 11 มีชายคนหนึ่งชื่อเฮเบอร์คนเคไนต์ คือจากลูกหลานของโฮบบบอดาของโมเสส ได้แยกออกจากคนเคไนต์ทั้งหลายมาตั้งเต็นท์อยู่ไกลออกไปถึงที่ราบศานันนิม ซึ่งอยู่ใกล้เมืองเคเดช
- 12 เมื่อมีคนไปแจ้งแก่สิเสราว่าบาราคบุตรชายอาบีโนอัมขึ้นไปภูเขาทาโบร์แล้ว
- 13 สิเสราก็เรียกรถรบทั้งหมดของท่านออกมา เป็นรถเหล็กเก้าร้อยคัน รวมกับเหล่าทหารทั้งหมดที่ไปด้วย ยกไปจากเมืองฮาโรเซทของคนต่างชาติไปถึงแม่น้ำคิโซน
- 14 นางเดโบราห์จึงกล่าวแก่บาราคว่า "ลุกขึ้นเถิด เพราะวันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบสิเสราไว้ในมือของท่าน พระเยโฮวาห์เสด็จนำหน้าท่านไปมิใช่หรือ" บาราคจึงลงไปจากภูเขาทาโบร์พร้อมกับทหารหนึ่งหมื่นคนติดตามท่านไป
- 15 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้สิเสราพร้อมกับรถรบทั้งสิ้นของท่านและกองทัพทั้งหมดของท่าน แดกตื่นพ่ายแพ้ด้วยคมดาบต่อหน้าบาราค แล้วสิเสราก็ลงจากรถรบวิ่งหนีไป
- 16 และบาราคได้ไล่ติดตามรถรบทั้งหลายและกองทัพไปจนถึงฮาโรเซทของคนต่างชาติ และกองทัพทั้งหมดของสิเสราก็ล้มตายด้วยคมดาบ ไม่เหลือสักคนเดียว
- 17 ฝ่ายสิเสราวิ่งหนีไปถึงเต็นท์ของยาเอล ภรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์ เพราะว่ายาบินกษัตริย์เมืองฮาโรซเป็นไมตรีกันกับวงศ์วานเฮเบอร์คนเคไนต์
- 18 ยาเอลจึงออกไปต้อนรับสิเสรา เรียกว่า "เจ้านายของดิฉันเจ้าข้า เชิญแวะเข้ามา เชิญแวะเข้ามาพักกับดิฉัน อย่ากลัวอะไรเลย" สิเสราจึงแวะเข้าไปในเต็นท์ และนางก็เอาผ้าห่มมาคลุมตัวให้
- 19 ท่านจึงพูดกับนางว่า "ขอน้ำให้เรากินสักหน่อยเพราะเรากระหายน้ำ" นางก็เปิดถุงน้ำนมให้ท่านดื่ม และเอาผ้าคลุมท่านไว้
- 20 สิเสราจึงบอกแก่นางอีกว่า "ขอยื่นเฝ้าที่ประตูเต็นท์ ถ้ามีผู้ใดมาถามว่า 'มีใครมาพักที่นี่บ้างหรือ' จงบอกว่า 'ไม่มี'"
- 21 แต่ยาเอลภรรยาของเฮเบอร์หยิบหลักซึ่งเต็นท์ ถัดก่อนเดินย่องเข้ามา ดอกหลักเข้าที่ขมับของสิเสราทะลุติดดิน ขณะที่สิเสรากำลังหลับสนทນอยู่เพราะความเหน็ดเหนื่อย แล้วสิเสราก็สิ้นชีวิต
- 22 และดูเถิด บาราคไล่ติดตามสิเสรามาถึง ยาเอลก็ออกไปต้อนรับเรียนท่านว่า "เชิญเข้ามาเถิด ดิฉันจะชี้ให้ท่านเห็นคนที่ท่านค้นหาอยู่นั้น" พอบาราคก็เข้าไปในเต็นท์แล้ว ดูเถิด สิเสราอนอนสิ้นชีวิตอยู่ มีหลักเต็นท์ในขมับ
- 23 ดังนั้นแหละในวันนั้นพระเจ้าทรงกระทำให้ยาบินกษัตริย์คานาอันนอนบ่นต่อหน้าคนอิสราเอล
- 24 และมือของคนอิสราเอลก็กระทำต่อยาบินกษัตริย์เมืองคานาอันหนักขึ้นทุกที จนเขาทั้งหลายได้ทำลายยาบินกษัตริย์เมืองคานาอันเสีย

บท 5

แล้วนางเดโบราห์กับบาราคบุตรชายอาบีโนอัมจึงร้องเพลงในวันนั้นว่า

2 "จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ทรงแก้แค้นคนอิสราเอลเมื่อประชาชนสมัครใจช่วย

3 โอ บรรดากษัตริย์ ขอทรงสดับ โอ เจ้านายทั้งหลาย ขอจงเงี่ยหูฟัง ข้าพเจ้านี้แหละจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล

- 4 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระองค์เสด็จออกจากเสอีร์ เมื่อพระองค์เสด็จจากท้องถื่นเอโดม แผ่นดินก็หวาดหวั่นไหว
ท้องฟ้าก็ปล่อยลงมา เออ เมฆก็ปล่อยฝนลงมา
- 5 ภูเขาทั้งหลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ รวมทั้งภูเขาซึ่งนายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
- 6 ในสมัยซึ่งการบุตรชายอานาห์ สมัยยาเอล ทางหลวงก็หยุดชะงัก ผู้สัญจรไปมาก็กลับไปเดินตามทางซอย
- 7 ชาวไร่ชาวนาในอิสราเอลก็หยุดยั้ง เขาหยุดยั้งจนดินันเดโบราห์ขึ้นมา จนดินันขึ้นมาเป็นอย่างมารดาอิสราเอล
- 8 เมื่อเลือกนับถือพระใหม่ สงครามก็ประชิดเข้ามาถึงประตูเมือง เห็นมีโล่หรือหอกสักอันหนึ่งในพลอิสราเอลสี่หมื่น
คนหรือ
- 9 จิตใจของข้าพเจ้านิยมชมชอบในบรรดาเจ้าเมืองของอิสราเอล ผู้อาสาสมัครท่ามกลางประชาชน จงถวายสาธุการแด่
พระเยโฮวาห์
- 10 บรรดาท่านผู้ที่ขี้ลาเมือก จงบอกกล่าวให้ทราบเถิด ทั้งท่านผู้ที่นั่งพิพากษาและท่านที่สัญจรไปมา
- 11 คนที่รอดพ้นจากเสียงนักธนู ณ ที่ตักน้ำ เขากล่าวถึงกิจการอันชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ คือกิจการอัน
ชอบธรรมต่อชาวไร่ชาวนาในอิสราเอล แล้วชนชาติของพระเยโฮวาห์ก็เดินไปที่ประตูเมือง
- 12 ตื่นเถิด ตื่นเถิด เดโบราห์เอ๋ย ตื่นเถิด ตื่นมาร้องเพลง ลูกขึ้นเถิด บารัค โอ บุตรชายอาบีโนอัมเอ๋ย พาพวกเชลย
ของท่านไป
- 13 ครั้งนั้นพระองค์ทรงกระทำให้ผู้ที่เหลืออยู่ปกครองพวกขุนนางของประชาชน พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้า
ปกครองผู้มีกำลัง
- 14 ผู้ที่มีรากอยู่ในอามาเลห์ได้ลงมาจากเอเฟราอิม เขาเดินตามท่านนะ เบนยามินท่ามกลางประชาชนของท่าน
ผู้บังคับบัญชาเดินลงมาจากมาคิร์และผู้บันทึกรายงานของจอมพลออกมาจากเศบูลุน
- 15 เจ้านายทั้งหลายของอิสราศาร่วมกับเดโบราห์ และอิสราศาร่วมกับบารัคด้วย เขาเร่งติดตามท่านไปในหุบเขา มี
ความตั้งใจอย่างยิ่งเพื่อกองพลคนรูเบน
- 16 'โหนดท่านจึงร้องร่ำอยู่ที่คอกแกะเพื่อจะฟังเสียงปี่ที่เขาเป่าให้แกะฟัง เพื่อกองพลคนรูเบนมีการพิจารณาความ
มุ่งหมายของจิตใจ
- 17 กิเลอาดอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ส่วนดานอาศัยอยู่กับเรือกำปั่นท่าไมเลอ อาเซอร์นั่งเฉยอยู่ที่ฝั่งทะเลตั้ง
บ้านเรือนอยู่ตามท่าจอดเรือของเขา
- 18 เศบูลุนกับนัฟทาลีเป็นคนที่เสี่ยงชีวิตเข้าสู่ความตาย ณ ที่สูงในสนามรบ
- 19 พอบรรดาภักษัตริย์มาถึงก็รบกัน บรรดาภักษัตริย์ดานอันที่รบที่ทาอานาคริมห้วงน้ำเมกิดโดโดยมิได้รับเงินเลย
- 20 ดวงดาวก็สู้รบจากสวรรค์จากวิถีของมัน มันทั้งหลายรบกับสิเสรา
- 21 แม่น้ำคิไซนพัดกวาดเขาไปเสีย คือแม่น้ำคิไซน แม่น้ำโบราณนั้น โอ จิตของข้าพเจ้าเอ๋ย เจ้าได้เหยียบย่ำด้วย
กำลังแข็งขัน
- 22 แล้วเสียงก็บมกักระทบแรงโดยม้าของเขาวิ่งควบไป ม้าที่มีอำนาจใหญ่โตวิ่งควบไป
- 23 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า 'จงสาปแช่งเมโรสเถิด จงสาปแช่งชาวเมืองให้หนัก เพราะเขาไม่ได้ออกมา
ช่วยพระเยโฮวาห์ คือช่วยพระเยโฮวาห์ผู้ผู้มีกำลังมาก'
- 24 หญิงที่น่าสรรเสริญมากที่สุดก็คือยาเอลภรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์ เป็นหญิงที่น่าสรรเสริญมากที่สุดที่อยู่เด่นที่
- 25 เขาขอน้ำ นางก็ให้น้ำนม นางเอานมขันใส่สามหลวงมายื่นให้
- 26 นางเอื้อมมือหยิบหลักเต็นท์ ข้างมือขวาของนางจยตะลุมพุก นางตอกสิเสราเข้าที่หนึ่ง นางบีศีรษะของสิเสรา
นางตีทะลุขมับของเขา
- 27 เขาจมลง เขาล้ม เขานอนที่เท้าของนาง ที่เท้าของนางเขาจมลง เขาล้ม เขาจมลงที่ไหน ที่นั่นเขาล้มลงตาย
- 28 มารดาของสิเสรามองออกไปตามช่องหน้าต่าง นางมองไปตามบานเกล็ด ร้องว่า 'ทำไมหนอ รถรบของเขาจึงมา
ช้าเหลือเกิน ทำไมล้อรถรบของเขาจึงเนินช้าอยู่'
- 29 บรรดาสตรีผู้ฉลาดของนางจึงตอบนาง เปล่าดอก นางนึกตอบเอาเองว่า
- 30 'เขาทั้งหลายยังไม่พบและยังไม่แบ่งของที่รับมาได้หรือ หญิงคนหนึ่งหรือสองคนได้แก่ชายคนหนึ่ง สิ่งของย้อมสีที่
รับมาเป็นของสิเสรา ของย้อมสีที่ปกคลุมลาย ของย้อมสีที่ปกคลุมลายสองหน้าสำหรับพันคอของข้าเป็นของที่รับ'
- 31 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอศัตรูทั้งปวงของพระองค์พินาศสิ้นดังนี้ แต่ขอให้ผู้ที่รักพระองค์เปรียบดังดวงอาทิตย์เมื่อ
โผล่ขึ้นด้วยอนุภาพ" และแผ่นดินก็หยุดพักสงบอยู่สี่สิบปี

1 และคนอิสราเอลก็ได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของคนมีเดียนเจ็ดปี

2 และมือของคนมีเดียนก็มีชัยชนะต่ออิสราเอล เพราะเหตุคนมีเดียน ประชาชนอิสราเอลจึงต้องทำที่หลบซ่อนซึ่งอยู่ในภูเขาให้แก่ตนเอง คือถ้ำ และที่กำบังที่เข้มแข็ง

3 เพราะว่าคนอิสราเอลหว่านพืชเมื่อไร คนมีเดียนและคนอามาเลชและชาวตะวันออกก็ขึ้นมาสู้รบกับเขา

4 เขามาตั้งค่ายไว้แล้วทำลายพืชผลแห่งแผ่นดินเสีย ไกลไปถึงเมืองกาซา ไม่ให้มีเครื่องบริโภคลือในอิสราเอลเลย ไม่ว่าแกะ หรือวัว หรือลา

5 เพราะว่าคนเหล่านั้นจะขึ้นมาพร้อมทั้งฝูงสัตว์และเด็นท์ เขามาเหมือนตึกแดนเป็นฝูงๆ ทั้งคนและอูฐก็นับไม่ถ้วน เมื่อเขาเข้ามา เขาก็ทำลายแผ่นดินเสียอย่างนี้แหละ

6 พวกอิสราเอลจึงตกต่ำลงมากเพราะคนมีเดียน คนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์

7 ต่อมาเมื่อคนอิสราเอลร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ เพราะคนมีเดียน

8 พระเยโฮวาห์ก็ทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งให้มาหาคนอิสราเอล ผู้นั้นพูดกับเขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เราได้นำพวกเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ นำเจ้าออกมาจากเรือนทาส

9 และเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวอียิปต์ และให้พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่บีบบังคับเจ้า และขับไล่เขาให้ออกไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า และมอบแผ่นดินของเจ้าให้แก่เจ้า

10 และเราบอกกับเจ้าว่า "เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เจ้าอย่าเกรงกลัวพระของคนอาโมไรต์ ในแผ่นดินของเจ้าซึ่งเจ้าอาศัยอยู่นั้น" แต่เจ้าทั้งหลายหาได้เชื่อฟังเสียงของเราไม่"

11 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์มานั่งอยู่ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ตำบลโอฟราห์ ซึ่งเป็นของโยอาช คนอาบิเยเซอร์ ฝ่ายกิเดโอนบุตรชายของท่านกำลังนวดข้าวสาลีอยู่ในบ่ออย่างงุนเพื่อซ่อนให้พ้นตาคนมีเดียน

12 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่กิเดโอนพูดกับเขาว่า "เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเจ้า"

13 กิเดโอนจึงทูลท่านผู้นั้นว่า "โอ ท่านเจ้าข้า ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกเราแล้ว โฉนเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่เราเล่า และการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษเคยเล่าให้เราฟังว่า `พระเยโฮวาห์ทรงนำเราออกจากอียิปต์มิใช่หรือ' แต่สมัยนี้พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งเราเสียแล้ว และทรงมอบเราไว้ในมือของพวกมีเดียน"

14 และพระเยโฮวาห์ทรงหันมาหาเขาตรัสว่า "จงไปช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือพวกมีเดียนด้วยกำลังของเจ้านี้แหละ เราใช้เจ้าให้ไปแล้ว มิใช่หรือ"

15 กิเดโอนจึงกราบทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลได้อย่างไร ดูเถิด ครอบครัวของข้าพระองค์ต่ำต้อยที่สุดในคนมนัสเสห์ และตัวข้าพระองค์ก็เป็นคนเล็กน้อยที่สุดในวงศ์วานบิดาของข้าพระองค์"

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า "แต่เราจะอยู่กับเจ้าแน่ และเจ้าจะได้โจมตีคนมีเดียนอย่างกับตีคนคนเดียว"

17 เขาก็ทูลพระองค์ว่า "ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงโปรดสำแดงหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ข้าพระองค์ว่า พระองค์เองตรัสกับข้าพระองค์"

18 ขอพระองค์อย่าเสด็จไปเสียจากที่นี่จนกว่าข้าพระองค์จะกลับมาหาพระองค์ และนำของมาตั้งถวายต่อพระพักตร์" และพระองค์ตรัสว่า "เราจะคอยอยู่จนกว่าเจ้าจะกลับมาอีก"

19 กิเดโอนก็กลับเข้าบ้าน จัดลูกแพะตัวหนึ่งกับแป้งเอฟาห์หนึ่งทำขนมไร้เชื้อ เขาเอาเนื้อใส่กระจาด ส่วนน้ำแฉ่งใส่ในหม้อ นำสิ่งเหล่านี้มาถวายพระองค์ที่ใต้ต้นโอ๊ก

20 และทูตสวรรค์ของพระเจ้าบอกเขาว่า "จงเอาเนื้อและขนมไร้เชื้อวางไว้บนศิลานี้ เทน้ำแฉ่งรดของเหล่านั้น" กิเดโอนก็กระทำตาม

21 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็เอาปลายไม้ที่ถืออยู่แตะต้องเนื้อและขนมไร้เชื้อ และมีไฟลุกขึ้นมาจากศิลาไหม้เนื้อและขนมไร้เชื้อจนหมด และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็หายไปพ้นสายตาของเขา

22 กิเดโอนก็ทราบว่าเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์จริง และกิเดโอนพูดว่า "โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า บัดนี้ข้าพระองค์ได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ต่อหน้าต่อตา อนิจจาเอ๋ย"

23 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า "สันติภาพจงมีอยู่แก่เจ้า เจ้าอย่ากลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ตาย"

24 ฝ่ายกิเดโอนก็สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งถวายพระเยโฮวาห์ที่นั่น และเรียกตำบลนั้นว่า พระเยโฮวาห์ชาโลม ทุกวันนี้แท่นนั้นก็ยังอยู่ที่โอฟราห์ ซึ่งเป็นของคนอาบิเยเซอร์

- 25 อยู่มาในคืนวันนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งกิเดโอนว่า "จงเอาวัวหนุ่มของบิดา คือวัวผู้ตัวที่สองที่มีอายุเจ็ดปีมา ไปพังแท่นพระบาอัลซึ่งบิดาของเจ้ามีอยู่นั้นลงเสีย จงโค่นเสารูปเคารพซึ่งอยู่ข้างๆแท่นเสียด้วย
- 26 และสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าที่บนป้อมนี้ ใช้ก้อนหินก่อให้เป็นระเบียบ แล้วนำวัวตัวที่สองนั้นฆ่าเสียถวายเป็นเครื่องเผาบูชา เผาด้วยไม้เสารูปเคารพซึ่งเจ้าโค่นมานั้น"
- 27 กิเดโอนจึงนำคนใช้สิบคนไปกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งแก่เขา แต่เพราะกิเดโอนกลัวครอบครัวบิดาของตนและกลัวชาวเมือง จนไม่กล้าทำกลางวันจึงกระทำในเวลากลางคืน
- 28 เมื่อชาวเมืองตื่นขึ้นในเช้าตรู่วันรุ่งขึ้น ดูเถิด แท่นบูชาพระบาอัลพังทลาย และเสารูปเคารพที่อยู่ข้างๆก็ถูกโค่นลง และมีวัวผู้ตัวที่สองวางบูชาอยู่บนแท่นที่สร้างขึ้นใหม่นั้น
- 29 เขาจึงพูดกันและกันว่า "ใครทำอย่างนั้นะ" เมื่อเขาได้สืบถามแล้ว เขาทั้งหลายจึงกล่าวว่า "กิเดโอนบุตรชายของโยอาชได้กระทำสิ่งนี้"
- 30 แล้วชาวเมืองจึงบอกโยอาชว่า "จงมอบลูกของเจ้านั้นมาให้ประหารชีวิตเสีย เพราะเขาได้พังแท่นของพระบาอัลและโค่นเสารูปเคารพที่อยู่ข้างแท่นนั้น"
- 31 แต่โยอาชได้ตอบคนที่มาฟ้องนั้นว่า "ท่านทั้งหลายจะเป็นพยานแทนพระบาอัลหรือ จะรู้ความแทนหรือ ผู้ใดที่เป็นทนายแทนพระบาอัลจะต้องถูกประหารชีวิตเข้านี้แหละ ถ้าพระบาอัลเป็นพระแท้ก็ให้สู้คดีเองเถิด เพราะมีคนมาพังแท่นของท่านลง"
- 32 วันนั้นเขาจึงตั้งชื่อท่านว่า เยรูบบาอัล ใจความว่า "ให้บาอัลสู้คดีเอง" เพราะเขาพังแท่นของท่าน
- 33 ครั้งนั้นบรรดาคนมีเดียน และคนอามาเลข และชาวตะวันออกก็รวมกันยกทัพข้ามไปตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาอิสเรเอล
- 34 แต่พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับกิเดโอน ท่านก็เป่าแตร เรียกคนอาบีเยเซอร์ให้มาติดตามท่าน
- 35 และท่านส่งผู้สื่อสารไปทั่วมนัสเสห์ เรียกให้เขายกติดตามท่านไปด้วย และท่านส่งผู้สื่อสารไปยังอาเซอร์ เศบูลุน และนัฟทาลี คนเหล่านี้ก็ขึ้นมาปะทะข้าศึกด้วย
- 36 กิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า "ถ้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสแล้วนั้น
- 37 ดูเถิด ข้าพระองค์ได้วางกลุ่มชนแกะไว้ที่ลานนวดข้าว แม้มีน้ำค้างเฉพาะที่กลุ่มชนแกะเท่านั้น ส่วนที่พื้นดินโดยรอบนั้นแห้ง ข้าพระองค์ก็จะทราบ ว่า พระองค์จะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสแล้วนั้น"
- 38 ก็เป็นไปดังนั้น เมื่อกิเดโอนตื่นขึ้นในวันรุ่งเช้าก็บีบกลุ่มชนแกะ เขาก็บีบน้ำค้างจากกลุ่มชนแกะจนเต็มชาม
- 39 แล้วกิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า "ขออย่าให้พระพิโรธฟุ้งขึ้นต่อข้าพระองค์ ขอข้าพระองค์ทูลอีกสักครั้งเดียว ขอข้าพระองค์ทดลองด้วยกลุ่มชนแกะนี้อีกครั้งหนึ่งเถิด คราวนี้ขอให้แห้งเฉพาะที่กลุ่มชนแกะ ส่วนที่พื้นดินนั้นให้มียาน้ำค้างโดยทั่วไป"
- 40 ในคืนวันนั้นพระเจ้าก็ทรงกระทำตามที่ขอ คือกลุ่มชนแกะนั้นแห้งอยู่ แต่มีน้ำค้างอยู่ทั่วพื้นดิน

บท 7

- 1 เยรูบบาอัล คือกิเดโอน และบรรดาคนที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นตั้งแต่เช้าตรู่ไปตั้งค่ายอยู่ที่ริมน้ำพุซาโรด ฝ่ายค่ายของพวกมีเดียนอยู่ทางเหนือของเขา อยู่ในหุบเขาที่ภูเขามอเรห์
- 2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า "คนที่อยู่กับเจ้ายังมีมากเกินไปที่เราจะมอบคนมีเดียนไว้ในมือของเขา เกรงว่าอิสราเอลจะทะนงตัวต่อเรา โดยกล่าวว่า 'มือของเราเองได้เราให้พ้น'
- 3 เพราะฉะนั้นบัดนี้จงประกาศให้เข้าหูคนทั้งปวงว่า 'ผู้ใดที่กลัวและสั่นเทิ้มอยู่ ก็ให้ผู้นั้นกลับเสีย และไปจากภูเขากิเลอาดโดยเร็ว'" และมีคนกลับไปสองหมื่นสองพันคน และยังมีเหลืออยู่หนึ่งหมื่นคน
- 4 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า "ประชาชนยังมากเกินไป จงพาเขาลงไปที่น้ำและเราจะทำการทดสอบเขาให้เจ้านั้น ผู้ที่เราจะบอกเจ้าว่า 'ให้คนนั้นไปกับเจ้า' ผู้นั้นต้องไปกับเจ้า ผู้ที่เราบอกเจ้าว่า 'คนนั้นอย่าให้ไป' ผู้นั้นไม่ต้องไป"
- 5 ท่านจึงพาประชาชนลงไปที่น้ำ พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า "ทุกคนที่ใช้ลิ้นเลียน้ำดังสุนัข จงรวมเขาไว้พวกหนึ่ง ทุกคนที่คุกเข่าลงดื่มน้ำ จงรวมไว้อีกพวกหนึ่งดูกัน"
- 6 จำนวนคนที่ใช้มือวิกน้ำขึ้นเลียมีสามร้อยคน แต่ประชาชนนอกนั้นคุกเข่าลงดื่มน้ำ
- 7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า "เราจะช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นด้วยจำนวนคนสามร้อยที่เลียน้ำนั้น และมอบคนมีเดียนไว้ในมือของเจ้า นอกนั้นให้กลับไปบ้านเมืองของตนทุกคน"
- 8 ประชาชนจึงถือเสบียงและแตรไว้ และท่านสั่งให้อิสราเอลที่เหลืออยู่กลับไปยังถิ่นที่ของตนทุกคน แต่ให้สามร้อย

คนนั้นอยู่ และค่ายของมีเดียก็อยู่ข้างล่างท่านในหุบเขา

9 อยู่มาในคืนวันนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า "จงลุกขึ้น ลงไปยังค่ายเกิด ด้วยเรามอบเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว

10 ถ้าเจ้ากลัวไม่กล้าลงไป จงพาปุราห์คนใช้ของเจ้าไปด้วยให้ถึงค่ายนั้น

11 เจ้าจะได้ยินว่าเขาพูดอะไรกัน ภายหลังก้มมือของเจ้าจะมีกำลังขึ้นที่จะลงไปตีค่ายนั้น" ท่านจึงไปกับปุราห์คนใช้ของท่าน ไปถึงทหารถืออาวุธด้านนอกซึ่งอยู่ในค่าย

12 ฝ่ายคนมีเดีย และคนอามาเลข กับบรรดาชาวตะวันออก นอนอยู่ตามหุบเขาเหมือนตักแตนเป็นฝูงๆ ฝูงจิ้งจอกของเขาก็หนีไม่ถ้วน มากดุจเม็ดทรายที่ฝั่งทะเล

13 ครั้นกิเดโอนแอมมา ดูเกิด มีชายคนหนึ่งเล่าความฝันให้เพื่อนฟังว่า "ดูเกิด เราฝันเรื่องหนึ่ง ดูเกิด มีขนมบาร์ลีก้อนหนึ่งกลิ้งเข้ามาในค่ายของพวกมีเดีย มาถึงเต็นท์โดนเต็นท์ทำให้เต็นท์ล้มลง พลิกขึ้น แล้วก็ราบไป"

14 เพื่อนของเขาจึงตอบว่า "นี่ไม่ใช่อื่นไกลเลย นอกจากดาบของกิเดโอนบุตรชายโยอาชบุรุษของอิสราเอล พระเจ้าได้ทรงมอบพวกมีเดีย และกองทัพทั้งสิ้นไว้ในมือของเจ้าแล้ว"

15 เมื่อกิเดโอนได้ยินเขาเล่าความฝันและคำแก้ฝันเช่นนั้นแล้ว ท่านก็นับสนการ และกลับไปสู่ค่ายอิสราเอลสั่งว่า "จงลุกขึ้นเกิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงมอบกองทัพคนมีเดียไว้ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว"

16 ท่านจึงแบ่งคนสามร้อยนั้นออกเป็นสามกองให้ถือแตรทุกคน และถือหม้อเป่า มีคบเพลิงอยู่ข้างในหม้อนั้น

17 และท่านสั่งเขาว่า "จงคอยดูเรา แล้วให้ทำตามเหมือนกัน และดูเกิด เมื่อเราไปถึงค่ายด้านนอกแล้ว เรากระทำอย่างใด ก็จงกระทำอย่างนั้น

18 ขณะเมื่อเราเป่าแตร คือตัวเรากับบรรดาคนที่อยู่กับเรา เจ้าจงเป่าแตรรับให้รอบค่ายทั้งหมดแล้วร้องว่า `ดาบของพระเยโฮวาห์และของกิเดโอน'"

19 กิเดโอนกับทหารหนึ่งร้อยคนที่อยู่กับท่านก็มาถึงด้านนอกค่ายในเวลาต้นยามกลาง ฟังพลัดเวรยามใหม่ เขาก็เป่าแตรขึ้นและต๋อยหม้อซึ่งอยู่ในมือให้แตก

20 ทหารทั้งสามกองก็เป่าแตรและต๋อยหม้อ มือซ้ายถือคบเพลิง มือขวาถือแตรจะเป่า และเขาร้องขึ้นว่า "ดาบของพระเยโฮวาห์และของกิเดโอน"

21 ต่างก็ยืนอยู่ตามที่ของตนเรียงรายรอบค่าย บรรดากองทัพก็ร้องอื้ออึงวิ่งหนีไป

22 เมื่อเขาเป่าแตรทั้งสามร้อยอันนั้น พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เขาฆ่าฟันกันทั่วทุกกอง กองทัพก็แตกตื่นหนีไปถึงตำบลเบธชิทธาห์ทางไปเมืองเศเรห์ใกล้ไปจนถึงเขตเมืองอาเบลเมโฮลาห์ที่ตำบลทับบาท

23 คนอิสราเอลถูกเรียกออกมาจากนั้นฟาลี และจากอาเซอร์ และจากทั่วมนัสเสห์ และพร้อมกันติดตามพวกมีเดียหนีไป

24 และกิเดโอนก็ใช้ผู้สื่อสารออกไปทั่วแดนเทือกเขาเอฟราอิม ประกาศว่า "จงลงมารบพวกมีเดีย และยึดแควทั้งหลาย ไกลไปถึงตำบลเบธบารห์ และแม่น้ำจอร์แดนด้วย" เขาก็เรียกบรรดาทหารเอฟราอิมออกมา เขาทั้งหลายยึดแควถึงเบธบารห์ และแม่น้ำจอร์แดนไว้

25 จับโอเรบและเศอบเจ้านายสองคนของพวกมีเดียได้ เขาฆ่าโอเรบเสียที่ศิลาโอเรบ และฆ่าเศอบเสียที่บ่อย่ำอู่นชื่อเศอบ แล้วก็ไล่ติดตามพวกมีเดียไป และเขานำเอาศีรษะโอเรบและเศอบมาให้กิเดโอนที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น

บท 8

1 คนเอฟราอิมจึงพูดกับท่านว่า "ทำไมท่านจึงกระทำแก่เราอย่างนี้ คือเมื่อท่านยกไปต่อสู้พวกมีเดียนั้น ท่านก็ไม่ได้เชิญเราให้ไปรบด้วย" และเขาทั้งหลายก็ต่อว่าท่านอย่างรุนแรง

2 ท่านจึงตอบเขาทั้งหลายว่า "สิ่งที่เราทำมาแล้วจะเปรียบเทียบกับสิ่งที่ท่านทั้งหลายทำแล้วได้หรือ ผลอู่นที่ชาวเอฟราอิมเก็บเล็กก็ยังดีกว่าผลอู่นที่อาบีเยเซอร์เก็บเกี่ยวมิใช่หรือ

3 พระเจ้าประทานโอเรบและเศอบ เจ้านายมีเดียไว้ในมือของท่าน ข้าพเจ้าสามารถกระทำอะไรที่จะเทียบกับท่านได้เล่า" เมื่อท่านพูดอย่างนี้ เขาทั้งหลายก็หายโกรธ

4 กิเดโอนก็มาที่แม่น้ำจอร์แดนและข้ามไป ทั้งท่านและทหารสามร้อยคนที่อยู่ด้วย ถึงจะอ่อนเปลี้ยแต่ก็ยังติดตามไป

5 ท่านจึงพูดกับชาวเมืองสุคทว่า "ขอขมยั้งให้คนที่ติดตามเรามาบ้าง เพราะเขาอ่อนเปลี้ย เรากำลังไล่ติดตามเศบห์และศัลมุนนาภษัตริย์แห่งมีเดีย"

6 เจ้านายของเมืองสุคทจึงตอบว่า "มือของเศบห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือ เราจึงจะเอาขมยั้งมา

เลี้ยงกองทัพของเจ้า"

7 กิเดโอนจึงกล่าวว่า "ถ้าอย่างนั้นเมื่อพระเยโฮวาห์มอบเศบาห์และศัลมุนนาไว้ในมือเราแล้ว เราจะเอาหนามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดาร และหนามย้อยมาวนเนื้อเจ้าทั้งหลาย"

8 ท่านก็ออกจากที่นั่นขึ้นไปยังเมืองเปนูเอล และพูดกับเขาในทำนองเดียวกัน ชาวเมืองเปนูเอลก็ตอบท่านอย่างเดียวกับที่ชาวเมืองสุคคตอบ

9 ท่านจึงพูดกับชาวเมืองเปนูเอลด้วยว่า "เมื่อเรากลับมาด้วยสันติภาพ เราจะพังป้อมนี้ลงเสีย"

10 ฝ่ายเศบาห์และศัลมุนนาอาศัยอยู่ที่คาริโครบกับกองทัพมีทหารหนึ่งหมื่นห้าพันคน เป็นกองทัพชาวตะวันออกที่เหลืออยู่ทั้งหมด เพราะว่าผู้ที่ถือดาบล้มตายเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคน

11 กิเดโอนขึ้นไปตามทางสัญจรของคนที่อาศัยในดินท์ ทิศตะวันออกของเมืองโนบาร์และเมืองโยกเบฮาห์เข้าโจมตีกองทัพได้แล้ว เพราะว่ากองทัพคิดว่าพ่าย

12 เศบาห์และศัลมุนนาก็หนีไป กิเดโอนก็ไล่ติดตามไปจับเศบาห์กับศัลมุนนาภักษัตริย์พวกมีเดียทั้งสององค์ได้ และทำกองทัพทั้งหมดให้แตกตื่น

13 ฝ่ายกิเดโอนบุตรชายโยอาซก็กลับจากการศึกก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น

14 จับชายหนุ่มชาวเมืองสุคคได้คนหนึ่ง จึงซักถามเขา ชายคนนี้ก็เขียนชื่อเจ้านายและพวกผู้ใหญ่ของเมืองสุคคให้รวมเจ็ดสิบเจ็ดคนด้วยกัน

15 กิเดโอนจึงมาหาชาวเมืองสุคคกล่าวว่า "จงมาดูเศบาห์และศัลมุนนา ซึ่งเมื่อก่อนเจ้าเยะเยียเรว่า 'มือของเศบาห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือ เราจะได้เลี้ยงทหารที่เหน็ดเหนื่อยของเจ้าด้วยขนมปัง'"

16 กิเดโอนก็จับพวกผู้ใหญ่ในเมืองเอาหนามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดาร และหนามย้อยด้วย มาสั่งสอนชาวเมืองสุคค

17 ท่านก็พังป้อมเมืองเปนูเอล และประหารชีวิตชาวเมืองเสีย

18 ท่านจึงถามเศบาห์และศัลมุนนาว่า "คนที่เจ้าฆ่าเสียที่ทาโบร์เป็นคนแบบไหน" เขาตอบว่า "ท่านเป็นอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น เป็นเหมือนราชบุตรทุกคน"

19 กิเดโอนจึงกล่าวว่า "คนเหล่านั้นเป็นพี่น้องท้องเดียวกันกับเรา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แนฉันใด ถ้าเจ้าไว้ชีวิตเขา เราก็คจะไม่ประหารชีวิตเจ้าแนฉันนั้น"

20 แล้วท่านสั่งเยเธอร์บุตรหัวปีของท่านว่า "จงลุกขึ้นฆ่าเขาทั้งสองเสีย" แต่หนุ่มคนนั้นไม่ยอมชักดาบออก ด้วยว่าเขากลัว เพราะเขายังหนุ่มอยู่

21 ฝ่ายเศบาห์กับศัลมุนนาจึงว่า "ท่านลุกขึ้นฟันเราเองซิ เป็นผู้ใหญ่เท่าใดกำลังก็แข็งเท่านั้น" กิเดโอนก็ลุกขึ้นฆ่าเศบาห์และศัลมุนนาเสีย แล้วเก็บเครื่องประดับที่คออูรูของเขาไว้

22 ครั้งนั้นคนอิสราเอลก็เรียนกิเดโอนว่า "ขอจงปกครองพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่านสืบไปด้วย เพราะว่าท่านได้ช่วยเราทั้งหลายให้พ้นจากมือของมีเดีย"

23 กิเดโอนจึงตอบเขาทั้งหลายว่า "เราจะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย และบุตรชายของเราก็จะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์จะทรงปกครองท่านทั้งหลายเอง"

24 กิเดโอนก็บอกคนเหล่านั้นว่า "เราจะขอสิ่งหนึ่งจากท่านทั้งหลาย คือขอให้ทุกคนถวายตุ้มหูซึ่งรับมาได้นั้น" (ด้วยว่าคนเหล่านั้นมีตุ้มหูทองคำเพราะเป็นชนอิซมาเอล)

25 เขาก็เรียนตอบท่านว่า "เราทั้งหลายเต็มใจจะให้" เขาก็ปูผ้าลง วางตุ้มหูซึ่งรับมาได้นั้นไว้ที่นั่น

26 ตุ้มหูทองคำซึ่งท่านขอได้นั้นมีน้ำหนักหนึ่งพันเจ็ดร้อยเชเชลทองคำ นอกจากนี้ยังมีเครื่องประดับ จี้และฉลององค์สีม่วงซึ่งภักษัตริย์พวกมีเดียทรง ทั้งเครื่องผูกคออูรูด้วย

27 กิเดโอนก็เอาทองคำนี้ทำเป็นรูปเอโฟดเก็บไว้ที่เมืองของท่านคือโอฟราห์ และบรรดาคนอิสราเอลก็เล่นซู้กับรูปนี้ กระทำให้เป็นปวงดักกิเดโอนและวงศ์วานของท่าน

28 ดังนั้นแหละพวกมีเดียก็พ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล ไม่อาจยกศีรษะขึ้นอีกได้เลย และแผ่นดินก็พักสงบอยู่ในสมัยของกิเดโอนถึงสี่สิบปี

29 ฝ่ายเยรูบบาลบุตรชายของโยอาซก็ไปอาศัยอยู่ในบ้านของตน

30 กิเดโอนมีบุตรชายเกิดจากบั้นเอาจของท่านเจ็ดสิบคน เพราะท่านมีภรรยาหลายคน

31 เมียน้อยของกิเดโอนที่อยู่ ณ เมืองเซเคมก็คลอดบุตรชายให้ท่านคนหนึ่งด้วย ท่านตั้งชื่อว่าอาบีเมเลค

32 กิเดโอนบุตรชายของโยอาซมีอายุชราลงมากก็สิ้นชีวิต เขาฝังท่านไว้ที่เมืองโอฟราห์ของคอนอาบีเยเซอร์ ในอุโมงค์ฝังศพโยอาซบิดาของท่าน

33 อยู่มาเมื่อกิเดโอนสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็หันกลับอีก และเล่นซู้กับพระบาล ถือว่าบาลเบร็ทเป็นพระของเขา

ทั้งหลาย

34 คนอิสราเอลมิได้ระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงช่วยเขาให้พ้นมือศัตรูทั้งหลายรอบด้าน

35 เขามิได้แสดงความเมตตาแก่ครอบครัวเยรูบบาอัล คือกิเดโอน เป็นการตอบแทนความดีทั้งสิ้นซึ่งกิเดโอนได้กระทำแก่คนอิสราเอล

บท 9

ฝ่ายอาบีเมเลคบุตรชายเยรูบบาอัลก็ขึ้นไปหาญาติของมารดาที่เมืองเซเคมี แล้วพูดกับเขาและกับครอบครัวที่บ้านของตาวา

2 "ขอบอกความนี้ให้เข้าหูบรรดาชาวเมืองเซเคมีเถิดว่า `จะให้บุตรชายเยรูบบาอัลทั้งเจ็ดสิบคนครอบครองท่านทั้งหลายดี หรือจะให้ผู้เดียวกครอบครองดี' ขอระลึกไว้ด้วยว่า ตัวข้าพเจ้านี้เป็นกระดูกและเนื้อเดียวกับท่านทั้งหลาย"

3 ฝ่ายญาติของมารดาของเขาก็กล่าวคำทั้งหมดเหล่านี้ให้เข้าหูบรรดาชาวเซเคมี จิตใจของชาวเมืองก็เอนเอียงเข้าข้างอาบีเมเลค ด้วยเขากล่าวกันว่า "เขาเป็นญาติของเรา"

4 เขาจึงเอาเงินเจ็ดสิบแผ่นออกจากวิหารพระบาอัลเบรีทมอบให้อาบีเมเลค อาบีเมเลคก็เอาเงินนั้นไปจ้างนักเลงหัวไม้ไว้ติดตามตน

5 เขาจึงไปที่บ้านบิดาของเขาที่เมืองโอฟราห์สาขาพี่น้องของตน คือบุตรชายเยรูบบาอัลทั้งเจ็ดสิบคนที่ศิลาแผ่นเดียวเหลือแต่โยธามบุตรชายสุดท้องของเยรูบบาอัล เพราะเขาซ่อนตัวเสีย

6 ชาวเมืองเซเคมีและชาววงศ์วานมิลโลทั้งสิ้นก็มาประชุมพร้อมกัน ตั้งอาบีเมเลคให้เป็นกษัตริย์ที่ข้างที่ราบแห่งเสาสำคัญที่อยู่ในเมืองเซเคมี

7 เมื่อมีคนไปบอกโยธาม เขาก็ขึ้นไปยืนอยู่บนยอดภูเขาเกรซิม แผลเสียงร้องให้เขาทั้งหลายฟังว่า "ชาวเมืองเซเคมีเอ๋ย ขอจงฟังข้าพเจ้า เพื่อพระเจ้าจะทรงฟังเสียงของท่าน

8 ครั้งหนึ่งต้นไม้ต่างๆ ได้ออกไปเจิมต้นไม้อื่นหนึ่งไว้เป็นกษัตริย์ เขาจึงไปเชิญต้นมะกอกเทศว่า `เชิญท่านปกครองเราเถิด'

9 แต่ต้นมะกอกเทศตอบเขาว่า `จะให้เราทิ้งน้ำมันของเรา ซึ่งเขาใช้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและแก่มนุษย์ เพื่อไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งปวงหรือ'

10 แล้วต้นไม้เหล่านั้นจึงไปพูดกับต้นมะเดื่อว่า `เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด'

11 แต่ต้นมะเดื่อตอบเขาว่า `จะให้เราทิ้งรสหวานและผลดีของเราเสีย และไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ'

12 ต้นไม้เหล่านั้นก็ไปพูดกับเถาองุ่นว่า `เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด'

13 แต่เถาองุ่นกล่าวแก่เขาว่า `จะให้เราทิ้งน้ำองุ่นของเรา อันเป็นที่ชื่นใจพระเจ้าและมนุษย์ ไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ'

14 บรรดาต้นไม้ก็ไปพูดกับต้นหนามว่า `เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด'

15 ต้นหนามจึงตอบต้นไม้เหล่านั้นว่า `ถ้าแม้ท่านทั้งหลายจะเจิมตั้งเราให้เป็นกษัตริย์ของเจ้าทั้งหลายจริงๆ จงมาอาศัยใต้ร่มของเราเถิด มิฉะนั้นก็ให้ไฟเกิดจากต้นหนามเผาผลาญต้นสนสีดาร์เลบานอนเสีย'

16 บัดนี้ซึ่งเจ้าทั้งหลายตั้งอาบีเมเลคเป็นกษัตริย์นั้น ถ้าทำด้วยความจริงใจและเที่ยงธรรม และได้กระทำให้เหมาะสมต่อเยรูบบาอัลและครอบครัวของท่าน สมกับความดีที่มีต่อท่านได้กระทำไว้

17 (ด้วยว่าบิดาของเราได้รับฟุ้งเพื่อเจ้าทั้งหลาย และเสี่ยงชีวิตช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมือพวกมิเดียน

18 แต่ในวันนี้เจ้าทั้งหลายได้ลุกขึ้นประทุษร้ายต่อครอบครัวบิดาของเรา ได้ฆาบุตรชายทั้งเจ็ดสิบคนของท่านเสียบนศิลาแผ่นเดียว แล้วตั้งอาบีเมเลคบุตรชายของสาวคนใช้ขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือชาวเซเคมี เพราะว่าเขาเป็นญาติของเจ้าทั้งหลาย)

19 ถ้าเจ้าทั้งหลายได้กระทำด้วยความจริงใจและเที่ยงธรรมต่อเยรูบบาอัลและครอบครัวของท่านในวันนี้ ก็จงขึ้นชมในอาบีเมเลคเถิด และให้เขามีความชื่นชมยินดีในเจ้าทั้งหลายด้วย

20 แต่ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น ก็ขอให้ไฟออกมาจากอาบีเมเลค เผาผลาญชาวเมืองเซเคมีและวงศ์วานมิลโล และให้ไฟออกมาจากชาวเมืองเซเคมีและจากวงศ์วานมิลโลเผาผลาญอาบีเมเลคเสีย"

21 โยธามก็รีบหนีไปยังเบเออร์อาศัยอยู่ที่นั่น เพราะกลัวอาบีเมเลคพี่ชายของตน

22 เมื่ออาบีเมเลคครอบครองอิสราเอลอยู่ได้สามปีแล้ว

- 23 พระเจ้าทรงใช้วิญญาณชั่วเข้าแทรกระหว่างอาบีเมเลคกับชาวเมืองเซเคม ชาวเมืองเซเคมก็ทรยศต่ออาบีเมเลค
- 24 เพื่อความทารุณที่เขาได้กระทำแก่บุตรชายเจ็ดสิบคนของเยรูบบาลจะสนอง และโลหิตของคนเหล่านั้นจะได้ตกแก่อาบีเมเลค พี่น้องผู้ได้ประหารเขาและตกแก่ชาวเมืองเซเคม ผู้เสริมกำลังมืออาบีเมเลคให้ฆ่าพี่น้องของตน
- 25 ชาวเมืองเซเคมได้วางคนชุ่มช้อนไว้คอยดักอาบีเมเลคที่บนยอดภูเขา เขาก็ปล้นคนทั้งปวงที่ผ่านไปมาทางนั้น และมีคนบอกอาบีเมเลคให้ทราบ
- 26 ฝ่ายกาอัลบุตรชายเอเบดกับญาติของเขาเข้าไปในเมืองเซเคม ชาวเซเคมไว้เนื้อเชื่อใจกาอัล
- 27 จึงพากันออกไปในสวนองุ่นเก็บผลมาฆ่า ทำการเลี้ยงสมโภชในวัดพระของเขา เขารับประทานและดื่ม และด่าชังอาบีเมเลคด้วย
- 28 กาอัลบุตรชายเอเบดจึงกล่าวว่า "อาบีเมเลคคือใคร และเราชาวเซเคมเป็นใครกันจึงต้องมาปรนนิบัติเขา เขาเป็นบุตรชายของเยรูบบาลมิใช่หรือ และเศบูลเป็นเจ้าหน้าที่ของเขามิใช่หรือ จงปรนนิบัติคนฮาโมรบิดาของเซเคมเถิด เราจะปรนนิบัติอาบีเมเลคทำไมเล่า
- 29 ถ้าคนเมืองนี้อยู่ได้ปกครองเรานะ เราจะถอดอาบีเมเลคเสีย" เขาจึงทำอาบีเมเลคว่า "จงเพิ่มกองทัพของท่านขึ้นแล้วออกมาเถิด"
- 30 พอเศบูลเจ้าเมืองได้ยินถ้อยคำของกาอัลบุตรชายเอเบดก็โกรธ
- 31 จึงส่งผู้สื่อสารไปยังอาบีเมเลคอย่างลับๆกล่าวว่า "ดูเถิด กาอัลบุตรชายเอเบดและญาติของเขามาที่เมืองเซเคม ดูเถิด พวกเขาขู่ว่าจะเมืองนั้นให้ต่อสู้กับท่าน
- 32 บัดนี้ขอท่านจงลุกขึ้นในเวลากลางคืน ทั้งท่านและคนที่อยู่กับท่าน ไปชุมคอยอยู่ในทุ่งนา
- 33 รุ่งเช้าพอดวงอาทิตย์ขึ้นท่านจงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ รับประทานเข้าเมือง และดูเถิด เมื่อกาอัลกับกองทัพออกมาต่อสู้ท่าน ท่านจงกระทำแก่เขาตามแต่โอกาสจะอำนวย"
- 34 ฝ่ายอาบีเมเลค และกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นในเวลากลางคืน แบ่งออกเป็นสี่กองไปชุมคอยสู้เมืองเซเคม
- 35 กาอัลบุตรชายเอเบดก็ออกไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง อาบีเมเลคก็ลุกขึ้นพร้อมกับกองทัพที่อยู่กับท่าน ออกมาจากที่ชุมช้อน
- 36 และเมื่อกาอัลเห็นกองทัพ จึงพูดกับเศบูลว่า "ดูเถิด กองทัพกำลังเคลื่อนลงมาจากยอดภูเขา" เศบูลตอบเขาว่า "ท่านเห็นเงาเขาเป็นคนไปกระมัง"
- 37 กาอัลพูดขึ้นอีกว่า "ดูซิ กองทัพกำลังออกมาจากกลางแผ่นดินกองหนึ่ง และกองทัพอีกกองหนึ่งกำลังออกมาจากทางที่ราบเมโอเนนิม"
- 38 เศบูลก็กล่าวแก่กาอัลว่า "ปากของท่านอยู่ที่ไหนเดี๋ยวนี้ ท่านผู้ที่กล่าวว่า 'อาบีเมเลคคือผู้ใด ที่เราต้องปรนนิบัติ' คนเหล่านี้เป็นคนที่ท่านหมิ่นประมาทมิใช่หรือ จงยกออกไปสู้รบกับเขาเถิด"
- 39 กาอัลก็เดินนำหน้ากองทัพเซเคมออกไปต่อสู้กับอาบีเมเลค
- 40 อาบีเมเลคก็ขับไล่กาอัลหนีไป มีคนถูกบาดเจ็บล้มตายเป็นอันมาก จนถึงทางเข้าประตูเมือง
- 41 ฝ่ายอาบีเมเลคก็อาศัยอยู่ที่อารูมาห์ และเศบูลก็ขับไล่กาอัลกับญาติของเขาออกไปไม่ให้อยู่ที่เซเคมต่อไป
- 42 ต่อมารุ่งขึ้น มีชาวเมืองออกไปที่ทุ่งนา อาบีเมเลคก็ทราบเรื่อง
- 43 ท่านจึงแบ่งคนของท่านออกเป็นสามกอง ชุมคอยอยู่ที่ทุ่งนา ท่านมองดู ดูเถิด คนออกมาจากในเมือง ท่านจึงลุกขึ้นประหารเขา
- 44 ส่วนอาบีเมเลคกับทหารที่อยู่ด้วยก็รุกไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง ฝ่ายทหารอีกสองกองก็รุกเข้าโจมตีคนทั้งหมดที่ในทุ่งนาประหารเสีย
- 45 อาบีเมเลคโจมตีเมืองนั้นตลอดวันยังค่ำ ยึดเมืองนั้นได้ และฆ่าฟันประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นเสีย ทั้งทำลายเมืองนั้นเสียด้วย แล้วก็หว่านเกลือลงไป
- 46 เมื่อบรรดาชาวบ้านหออเซเคมได้ยินเช่นนั้น ก็หนีเข้าไปอยู่ในป้อมในวัดของพระเบรีย
- 47 มีคนไปเรียนอาบีเมเลคว่า บรรดาชาวบ้านหออเซเคมไปมั่วสุมกันอยู่
- 48 อาบีเมเลคก็ขึ้นไปบนภูเขาศีลโมน ทั้งท่านกับบรรดาคนที่อยู่ด้วย อาบีเมเลคถือขวานตัดกิ่งไม้ใส่ปาแบกมา ท่านจึงบอกคนที่อยู่ด้วยว่า "เจ้าเห็นข้าทำอะไร จงรีบไปทำอย่างข้าเถิด"
- 49 ดังนั้นคนทั้งปวงก็ตัดกิ่งไม้แบกตามอาบีเมเลคไปสุมไว้ ณ ที่ป้อม แล้วก็จุดไฟเผาป้อมนั้น ชาวบ้านหออเซเคมก็ตายหมดด้วย ทั้งชายและหญิงประมาณหนึ่งพันคน
- 50 อาบีเมเลคไปยังเมืองเชเบตตั้งค่ายประชิดเมืองเชเบตไว้ และยึดเมืองนั้นได้

- 51 แต่ในเมืองมีหอรับแห่งหนึ่ง ประชาชนเมืองนั้นทั้งสิ้นก็หนีเข้าไปอยู่ในหอทั้งผู้ชายและผู้หญิง ปิดประตูซึ่งตนเองเสีย เขาก็ขึ้นไปบนหลังคาหอรับ
- 52 อาบีเมเลคยกมาถึงหอรับนี้ ได้ต่อสู้กัน จนเข้ามาใกล้ประตูหอรับได้ จะเอาไฟเผา
- 53 มีหญิงคนหนึ่งเอาหินโม้ขึ้นบนห่มศีรษะอาบีเมเลค กะโหลกศีรษะของท่านแตก
- 54 ท่านจึงรีบร้องบอกคนหนุ่มที่ถืออาวุธของท่านว่า "เอาดาบฟันเราเสียเพื่อคนจะไม่กล่าวหาว่า ผู้หญิงคนหนึ่งฆ่าเขาตาย" ชายหนุ่มของท่านคนนั้นก็แทงท่านทะลุถึงแก่ความตาย
- 55 เมื่อคนอิสราเอลเห็นว่าอาบีเมเลคสิ้นชีวิตแล้ว ต่างคนก็กลับไปยังที่ของตน
- 56 ดังนั้นแหละพระเจ้าทรงสนองความชั่วที่อาบีเมเลคได้กระทำต่อบิดาของตนที่ได้ฆ่าพี่น้องเจ็ดสิบคนของตนเสีย
- 57 และพระเจ้าทรงกระทำให้บรรดาความชั่วร้ายของชาวเซเคมกลับตกบนศีรษะของเขาทั้งหลายเอง คำสาปแช่งของโยธามบุตรชายเยรูบบาอ์ลก็ตกอยู่บนเขาทั้งหลาย

บท 10

ต่อจากอาบีเมเลคมีคนขึ้นมาช่วยอิสราเอลให้พ้นชื่อโกลาบุตรชายของปุอาห์ผู้เป็นบุตรชายของโดโด คนอิสราเอลและเขาอยู่ที่เมืองซามิรในแดนเทือกเขาเอฟราอิม

- 2 ท่านวินิจัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบสามปี แล้วท่านก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพท่านไว้ที่เมืองซามิร
- 3 ต่อมายาอีร์คนกิเลอาดได้ขึ้นมาและท่านวินิจัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบสองปี
- 4 ท่านมีบุตรชายสามสิบคน ซึ่งลูกสามสิบตัว และมีเมืองอยู่สามสิบหัวเมืองเรียกว่าเมืองฮาโวทยาอีร์จนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด
- 5 ยาอีร์ก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ที่เมืองคาโมน
- 6 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก ไปปรนนิบัติพระบาอัล พระอัชทาโรท พวกพระของเมืองซีเรีย พวกพระของเมืองไซดอน พวกพระของเมืองโมอับ พวกพระของคนอัมโมน พวกพระของคนฟีลิสเตีย และละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย หาได้ปรนนิบัติพระองค์ไม่
- 7 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล จึงทรงขายเขาไว้ในมือของคนฟีลิสเตียและในมือของคนอัมโมน
- 8 เขาได้ข่มเหงและบีบบังคับคนอิสราเอลในปีนั้น คือคนอิสราเอลทั้งปวงที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นในแผ่นดินของคนอามอไรต์ ซึ่งอยู่ในกิเลอาดสิบแปดปี
- 9 ทั้งคนอัมโมนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปต่อสู้กับยูดาห์และต่อสู้กับเบนยามิน และต่อสู้กับวงศาวานเอฟราอิม ดังนั้นอิสราเอลจึงเดือดร้อนอย่างยิ่ง
- 10 และคนอิสราเอลร้องทุกข์ต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ เพราะว่าข้าพระองค์ได้ทอดทิ้งพระเจ้าของข้าพระองค์เสีย และปรนนิบัติพระบาอัล"
- 11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า "เรามีได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากชาวอียิปต์ จากคนอามอไรต์ จากคนอัมโมน และจากคนฟีลิสเตียหรือ
- 12 ทั้งคนไซดอน คนอามาเลข และชาวมาโอนได้บีบบังคับเจ้า เจ้าได้ร้องทุกข์ถึงเราและเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นมือเขาทั้งหลาย
- 13 แม้กระนั้นเจ้าทั้งหลายยังได้ละทิ้งเรา และปรนนิบัติพระอื่น ฉะนั้นเราจึงจะไม่ช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นอีกต่อไป
- 14 จงไปร้องทุกข์ต่อพระซึ่งเจ้าทั้งหลายได้เลือกเกิด ให้พระเหล่านั้นช่วยเจ้าให้พ้นในยามทุกข์เดือดร้อนนี้"
- 15 และคนอิสราเอลกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปแล้ว ขอพระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบ ข้าพระองค์ขอวิงวอนเพียงว่า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นในวันนี้เถิด"
- 16 ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงเลิกถือพระอื่น และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ฝ่ายพระองค์ทรงเดือดร้อนพระทัยด้วยความทุกข์เชิงของอิสราเอล
- 17 ฝ่ายคนอัมโมนก็ถูกเรียกให้มาพร้อมกัน เขาได้ตั้งค่ายในกิเลอาด และคนอิสราเอลก็มาพร้อมกันตั้งค่ายอยู่ที่มิสปาห์
- 18 และประชาชนกับพวกประมุขของคนกิเลอาดพูดกันว่า "ผู้ใดที่จะเป็นคนแรกที่จะเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน ผู้นั้นจะเป็นหัวหน้าของชาวกิเลอาดทั้งหมด"

- 1** เยฟธาคคนกิเลอาดเป็นทาสแล้วทาส แต่เป็นบุตรชายของหญิงแพศยา กิเลอาดให้กำเนิดบุตรชื่อเยฟธาค
- 2** ภรรยาแท้ของกิเลอาดคลอดบุตรชายหลายคน และเมื่อพวกบุตรเหล่านั้นโตขึ้นแล้ว จึงผลักใส่เยฟธาคออกไปเสีย โดยกล่าวว่า "เจ้าจะมีส่วนในมรดกของครอบครัวบิดาเราไม่ได้ เพราะเจ้าเป็นลูกของหญิงคนอื่น"
- 3** เยฟธาคจึงหนีจากพี่น้องของตนไปอาศัยอยู่ที่แผ่นดินโทบ พวกนักเลงก็มั่วสุมกับเยฟธาคและติดตามเขาไป
- 4** ต่อมาภายหลังคนอัมโมนได้ทำสงครามกับคนอิสราเอล
- 5** และเมื่อคนอัมโมนทำสงครามกับอิสราเอลนั้น พวกผู้ใหญ่ของเมืองกิเลอาดได้ไปเพื่อจะพาเยฟธาคมาจากแผ่นดินโทบ
- 6** เขากล่าวแก่เยฟธาคว่า "จงมาเป็นหัวหน้าของเรา เพื่อเราจะได้อำนาจสู้กับคนอัมโมน"
- 7** แต่เยฟธาคกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า "ท่านไม่ได้เกลียดข้าพเจ้า และขับไล่ข้าพเจ้าเสียจากครอบครัวบิดาของข้าพเจ้าดอกหรือ เมื่อคราวทุกชียากท่านจะมาหาข้าพเจ้าทำไมเล่า"
- 8** พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงกล่าวแก่เยฟธาคว่า "เหตุที่เรากลับมาหาท่าน ณ บัดนี้ ก็ด้วยต้องการให้ท่านไปกับเรารับรบกับคนอัมโมน แล้วมาเป็นหัวหน้าของเราที่จะปกครองชาวกิเลอาดทั้งปวง"
- 9** เยฟธาคจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า "ถ้าท่านให้ข้าพเจ้ากลับบ้านเพื่อทำศึกกับคนอัมโมน และถ้าพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้เป็นหัวหน้าของท่านหรือเปล่า"
- 10** พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงตอบเยฟธาคว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเรา เราจะกระทำตามที่ท่านสั่งทุกประการ"
- 11** เยฟธาคจึงไปกับพวกผู้ใหญ่ของกิเลอาด และประชาชนก็ตั้งท่านให้เป็นหัวหน้าและเป็นประมุขของเขา แล้วเยฟธาคก็กล่าวคำที่ตกลงกันทั้งสิ้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่เมืองมิสปาห์
- 12** เยฟธาคจึงส่งผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์คนอัมโมนถามว่า "ท่านมีเรื่องอะไรกับข้าพเจ้า ท่านจึงยกมาต่อสู้อยู่กับแผ่นดินของข้าพเจ้า"
- 13** กษัตริย์คนอัมโมนตอบผู้สื่อสารของเยฟธาคว่า "เพราะว่าเมื่ออิสราเอลยกออกมาจากอียิปต์ได้ยึดแผ่นดินของเราไป ตั้งแต่แม่น้ำอารโนจนถึงแม่น้ำยับบอกและถึงแม่น้ำจอร์แดน บัดนี้ ขอคืนแผ่นดินเหล่านั้นเสียโดยดี"
- 14** และเยฟธาคก็ส่งผู้สื่อสารไปหากษัตริย์คนอัมโมนอีก
- 15** ให้กล่าวว่า "เยฟธาคกล่าวดังนี้ว่า อิสราเอลมิได้ยึดแผ่นดินของโมอับ หรือแผ่นดินของคนอัมโมน
- 16** แต่เมื่ออิสราเอลออกจากอียิปต์ เขาได้เดินไปทางถิ่นทุรกันดารถึงทะเลแดง และมาถึงคาเดช
- 17** อิสราเอลจึงส่งผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์เอโดมกล่าวว่า 'ข้าพเจ้าขออนุญาตยกผ่านแผ่นดินของท่านไป' แต่กษัตริย์เอโดมไม่ฟัง และก็ได้ส่งคำขอเช่นเดียวกันไปยังกษัตริย์เมืองโมอับด้วย แต่ท่านก็ไม่ตกลง ดังนั้นอิสราเอลจึงยับยั้งอยู่ที่คาเดช
- 18** แล้วเขาก็เดินไปในถิ่นทุรกันดารอ้อมแผ่นดินเอโดม และแผ่นดินโมอับ และมาทางด้านตะวันออกของแผ่นดินโมอับ และตั้งค่ายอยู่ที่ฟากแม่น้ำอารโนข้างโน้น แต่เขาไม่ได้เข้าไปในเขตแดนของโมอับ เพราะแม่น้ำอารโนเป็นพรมแดนของโมอับ
- 19** อิสราเอลจึงส่งผู้สื่อสารไปหาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ กษัตริย์กรุงเฮชบอน อิสราเอลเรียนท่านว่า 'ขอให้พวกข้าพเจ้ายกผ่านแผ่นดินของท่านไปยังสถานที่ของข้าพเจ้า'
- 20** แต่สิโหนไม่พอใจที่จะให้อิสราเอลยกผ่านเขตแดนของตน ฉะนั้นสิโหนจึงได้รวบรวมประชาชนทั้งหมดของท่านตั้งค่ายอยู่ที่ยาฮาซ และสู้รบกับอิสราเอล
- 21** และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลทรงมอบสิโหนและประชาชนทั้งหมดของท่านไว้ในมืออิสราเอล คนอิสราเอลก็โจมตีเขา อิสราเอลจึงยึดครองแผ่นดินทั้งสิ้นของคนอาโมไรต์ผู้ซึ่งเป็นชาวเมืองนั้น
- 22** และเขายึดเขตแดนทั้งหมดของคนอาโมไรต์ตั้งแต่แม่น้ำอารโนถึงแม่น้ำยับบอก และตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารถึงแม่น้ำจอร์แดน
- 23** ดังนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลจึงขับไล่คนอาโมไรต์ออกเสียต่อหน้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ฝ่ายท่านจะมาถึงเอาเป็นกรรมสิทธิ์เช่นนั้นหรือ
- 24** ท่านไม่ถือกรรมสิทธิ์สิ่งซึ่งพระเคโมชพระของท่านมอบให้ท่านยึดครองดอกหรือ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราขับไล่ผู้ใดไปให้พ้นหน้าเรา เรากียึดครองที่ของผู้นั้น
- 25** ฝ่ายท่านจะดีกว่าบาเลาบุตรชายสิปไปรักกษัตริย์เมืองโมอับหรือ ท่านเคยแข่งขันกับอิสราเอลหรือ ท่านเคยต่อสู้กับ

เขาทั้งหลายหรือ

- 26** เมื่ออิสราเอลอาศัยอยู่ในกรุงเฮโบรนและชนบทของกรุงนั้น และในเมืองอาโรเออร์และชนบทของเมืองนั้น และอยู่ในบรรดาหัวเมืองที่ตั้งอยู่ตามฝั่งแม่น้ำอารโนจนถึงสามร้อยปี ทำไมท่านไม่เรียกคืนเสียภายในเวลานั้นเล่า
- 27** ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมิได้กระทำความผิดต่อท่าน แต่ท่านได้กระทำความผิดต่อข้าพเจ้าในการที่ทำสงครามกับข้าพเจ้า ขอพระเยโฮวาห์จอมผู้พิพากษาเป็นผู้ทรงพิพากษาระหว่างคนอิสราเอลและคนอัมโมนในวันนี้"
- 28** แต่กษัตริย์ของคนอัมโมนมิได้เชื่อฟังในคำของเยฟธาห์ซึ่งท่านส่งไปให้
- 29** พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็มาสถิตกับเยฟธาห์ ท่านจึงยกผ่านกิเลอาดและมนัสเสห์และผ่านมิสปาห์แห่งกิเลอาด และจากมิสปาห์แห่งกิเลอาด ท่านยกผ่านต่อไปถึงที่คนอัมโมน
- 30** และเยฟธาห์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ถ้าพระองค์ทรงมอบคนอัมโมนไว้ในมือของข้าพระองค์แล้ว
- 31** ผู้ใดที่ออกมาจากประตูเรือนของข้าพระองค์เพื่อต้อนรับข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์กลับมาจากคนอัมโมนนั้นด้วยความสงบแล้ว ผู้นั้นจะต้องเป็นของของพระเยโฮวาห์ และข้าพระองค์จะถวายผู้นั้นเป็นเครื่องเผาบูชา"
- 32** แล้วเยฟธาห์จึงยกข้ามไปสู่รบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของท่าน
- 33** และท่านได้ประหารเขาจากอาโรเออร์จนถึงที่ใกล้ๆเมืองมินนิทรมมียีสิบหัวเมือง และไกลไปจนถึงที่ราบแห่งสวนองุ่น ผู้คนล้มตายมาก คนอัมโมนจึงพ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล
- 34** แล้วเยฟธาห์ก็กลับมายังบ้านที่มิสปาห์ ดุเล็ด บุตรสาวของท่านถือรามะนาเดินโลดออกมาต้อนรับท่าน เธอเป็นบุตรคนเดียว นอกจากบุตรสาวคนนั้นท่านไม่มีบุตรชายและบุตรสาวเลย
- 35** และต่อมาเมื่อท่านเห็นเธอแล้ว ท่านก็นึกเสื้อผ้าของท่าน กล่าวว่า "อนิจจา ลูกสาวเอ๋ย เจ้าให้พ่อแค้นแล้ว เพราะเจ้าเป็นเหตุให้พ่อเดือดร้อนมากยิ่งขึ้น เพราะพ่อได้สาปแช่งปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ไว้ จะคืนคำก็ไม่ได้"
- 36** เธอจึงพูดกับพ่อว่า "คุณพ่อขา เมื่อคุณพ่อออกปากสัญญาด้วยพระเยโฮวาห์ไว้อย่างไร ขอคุณพ่อกระทำกับลูกตามคำที่ออกจากริมฝีปากของคุณพ่อเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงแก้แค้นคนอัมโมนศัตรูเพื่อคุณพ่อแล้ว"
- 37** และเธอพูดกับบิดาของเธอว่า "ขอให้ลูกอย่างนี้เถิด ขอปล่อยลูกไว้สักสองเดือน ลูกจะได้จากบ้านและลงไปบนภูเขา ร้องไห้คร่ำครวญถึงความโศกเศร้าของลูก ลูกกับเพื่อนๆของลูก"
- 38** ท่านจึงตอบว่า "ไปเถิด" และท่านก็ปล่อยเธอไปสองเดือน เธอก็ออกไป เธอและพวกเพื่อนของเธอแล้วร้องไห้คร่ำครวญถึงความโศกเศร้าของเธอบนภูเขา
- 39** อยู่มาเมื่อครบสองเดือนแล้ว เธอก็กลับมาหาบิดาของเธอ และท่านก็กระทำกับเธอตามคำปฏิญาณที่ได้ปฏิญาณไว้ เธอยังไม่เคยสมรสกับชายใดเลย และก็เป็นธรรมเนียมในอิสราเอล
- 40** คือที่บุตรสาวชาวอิสราเอลไปร้องไห้ไว้ทุกข์ให้บุตรสาวของเยฟธาห์คนกิเลอาดปีละสี่วัน

บท 12

ฟลายคนเอฟราอิมมาพร้อมกันข้ามไปทางเหนือ พูดกับเยฟธาห์ว่า "เหตุใดท่านยกข้ามไปรบคนอัมโมน แต่ไม่เรียกเราไปด้วย เราจะจุดไฟเผาเรือนทับท่านเสีย"

- 2** เยฟธาห์จึงตอบเขาว่า "ข้าพเจ้ากับประชาชนติดการศึกใหญ่กับคนอัมโมน เมื่อข้าพเจ้าเรียกท่านให้ช่วย ท่านไม่ได้ช่วยเราให้พ้นมือเขา
- 3** เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าท่านไม่ช่วยข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็เสี่ยงชีวิตของข้าพเจ้าข้ามไปรบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของข้าพเจ้า วันนี้ท่านจะขึ้นมาทักท้วงกับข้าพเจ้าด้วยเหตุอันใด"
- 4** เยฟธาห์จึงรวบรวมบรรดาชาวกิเลอาดสู้รบกับคนเอฟราอิม คนกิเลอาดก็ประหารคนเอฟราอิม เพราะเขากล่าวว่า "เจ้าชาวกิเลอาด เจ้าเป็นคนหลบหนีของชาวเอฟราอิมท่ามกลางคนเอฟราอิมและมนัสเสห์"
- 5** ชาวกิเลอาดก็เข้ายึดทำข้ามแม่น้ำจอร์แดนไว้ไม่ให้คนเอฟราอิมข้าม เมื่อคนเอฟราอิมที่หลบหนีคนใดมาบอกว่า "ขอให้ข้ามไปที่เถิด" คนกิเลอาดจะถามเขาว่า "เจ้าเป็นคนเอฟราอิมหรือ" เมื่อเขาตอบว่า "เปล่า"
- 6** เขาจะบอกว่า "จงว่าคำว่าชิบโบเลท" คนนั้นจะว่า "สิบโบเลท" เพราะคนเอฟราอิมออกเสียงคำนี้ไม่ชัด เขาจึงจับคนนั้นและฆ่าเสียที่ท่าข้ามแม่น้ำจอร์แดน คราวนั้นมีคนเอฟราอิมตายสี่หมื่นสองพันคน
- 7** เยฟธาห์วินิจฉัยอิสราเอลอยู่หกปี แล้วเยฟธาห์ชาวกิเลอาดก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ในหัวเมืองหนึ่งในกิเลอาด
- 8** ถัดเยฟธาห์มาก็อิชานแห่งเบธเฮมได้วินิจฉัยอิสราเอล
- 9** ท่านมีบุตรชายสามสิบคน และบุตรสาวสามสิบคน ท่านให้แต่งงานกับคนนอกตระกูลของท่าน และท่านนำบุตรสาวสามสิบคนของคนนอกตระกูลมาให้แก่บุตรชายของท่าน ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่เจ็ดปี

- 10 แล้วอับชานก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่เบธเลเฮม
- 11 ถัดท่านมา เอโลนคนเศบูลุนวินิจัยอิสราเอล และท่านวินิจัยอิสราเอลสิบปี
- 12 แล้วเอโลนคนเศบูลุนก็สิ้นชีวิต และถูกฝังไว้ที่อัยยาโลนในเขตแดนของคนเศบูลุน
- 13 ถัดท่านมา อับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปราโธวินิจัยอิสราเอล
- 14 ท่านมีบุตรชายสี่สิบคน และหลานชายสามสิบคน ซึ่งลาเจ็ดสิบตัว ท่านวินิจัยอิสราเอลอยู่แปดปี
- 15 แล้วอับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปราโธนก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่ปราโธนในเขตแดนของเอฟราอิมในแดนเทือกเขาของคนอามาเลช

บท 13

คอนิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของคนฟีลิสเตียสิบปี

- 2 มีชายคนหนึ่งเป็นชาวโคราห์คนครอบครัวดาน ชื่อมาโนอาห์ ภรรยาของท่านเป็นหมันไม่มีบุตรเลย
- 3 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มาปรากฏแก่ท่านนั้น กล่าวแก่ท่านว่า "ดูเถิด บัดนี้เจ้าเป็นหมันไม่มีบุตร แต่เจ้าจะตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย
- 4 เพราะฉะนั้นจงระวัง อย่าดื่มเหล้าองุ่น หรือเมรัย และอย่ารับประทานของมลทิน
- 5 เพราะดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชาย อย่าให้มิดโคนลูกศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะปวงนาศีร์แด่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ เขาจะเป็นคนเริ่มช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิสเตีย"
- 6 ฝ่ายหญิงนั้นจึงไปบอกสามีว่า "มีบุรุษผู้หนึ่งของพระเจ้ามาหาดิฉัน ใบหน้าของท่านเหมือนใบหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า นากล้นนัก ดิฉันไม่ได้ถามท่านว่าท่านมาจากไหน และท่านก็ไม่บอกชื่อของท่านแก่ดิฉัน
- 7 แต่ท่านบอกดิฉันว่า 'ดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย ฉะนั้นอย่าดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย อย่ารับประทานของมลทิน เพราะเด็กนั้นจะเป็นปวงนาศีร์แด่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนวันตาย'"
- 8 แล้วมาโนอาห์ก็วิงวอนพระเยโฮวาห์ทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอบุตรของพระเจ้าผู้ซึ่งพระองค์ทรงใช้มานั้น ปรากฏแก่ข้าพระองค์ทั้งสองอีกครั้งหนึ่ง สั่งสอนข้าพระองค์ว่า ข้าพระองค์ควรกระทำอย่างไรแก่เด็กที่จะเกิดมานั้น"
- 9 และพระเจ้าทรงฟังเสียงของมาโนอาห์ และทูตสวรรค์ของพระเจ้ามหาหาหญิงนั้นอีกเมื่อนางนั่งอยู่ในทุ่งนา แต่มาโนอาห์สามีของนางไม่ได้อยู่ด้วย
- 10 นางก็รีบวิ่งไปบอกสามีว่า "ดูเถิด บุรุษผู้ที่ปรากฏแก่ดิฉันวันนั้นได้มาปรากฏแก่ดิฉันอีก"
- 11 มาโนอาห์ก็ลุกขึ้นตามภรรยาไป เมื่อมาถึงบุรุษผู้นั้นเขาจึงว่า "ท่านเป็นบุรุษผู้ที่พูดกับผู้หญิงคนนี้หรือ" ผู้นั้นตอบว่า "เราเป็นผู้นั้นแหละ"
- 12 มาโนอาห์จึงกล่าวว่า "บัดนี้ขอให้ถ้อยคำของท่านเป็นความจริง ข้าพเจ้าทั้งสองควรสั่งสอนเด็กคนนั้นอย่างไร และข้าพเจ้าทั้งสองควรกระทำต่อเขาอย่างไร"
- 13 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกแก่มาโนอาห์ว่า "บรรดาสิ่งที่เราได้บอกแก่หญิงแล้วนั้นให้นางระวังให้ดี
- 14 อย่าให้รับประทานสิ่งใดที่ได้มาจากเถาองุ่น อย่าให้นางดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย อย่ารับประทานของมลทิน สิ่งใดที่เรบัญญัติท่านไว้ให้นางปฏิบัติตามทุกประการ"
- 15 มาโนอาห์กล่าวแก่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า "ขอท่านรออยู่ก่อน ข้าพเจ้าทั้งสองจะไปเตรียมลูกแพะตัวหนึ่งให้ท่าน"
- 16 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกมาโนอาห์ว่า "ถึงเจ้าจะให้เรา เราจะไม่รับประทานอาหารของเจ้า แต่ถ้าเจ้าจะจัดเครื่องเผาบูชา เจ้าจงถวายแด่พระเยโฮวาห์" เพราะว่ามาโนอาห์ไม่ทราบว่าเขาผู้นั้นเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์
- 17 มาโนอาห์ถามทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า "ท่านชื่ออะไร เพื่อเมื่อเป็นจริงตามถ้อยคำของท่าน เราจะได้ให้เกียรติแก่ท่าน"
- 18 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกมาโนอาห์ว่า "ถามชื่อเราทำไม ชื่อของเราเป็นที่ซ่อนเร้นอยู่"
- 19 มาโนอาห์ก็เอาลูกแพะกับสัตวบูชาถวายบูชาบนศิลาแด่พระเยโฮวาห์ และทูตสวรรค์นั้นกระทำการมหัศจรรย์ มาโนอาห์และภรรยาก็มองดู
- 20 และอยู่มาเมื่อเปลวไฟจากแท่นบูชาพุ่งขึ้นไปสวรรค์ ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นไปตามเปลวไฟแห่งแท่น

บูชา ขณะเมื่อมาโนอาห์และภรรยาคอยดูอยู่ และเขาทั้งสองก็ซบหน้าลงถึงดิน

21 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ไม่ปรากฏแก่มาโนอาห์หรือภรรยาของเขาอีกเลย แล้วมาโนอาห์จึงทราบว่าผู้นั้นเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์

22 และมาโนอาห์พูดกับภรรยาของตนว่า "เราจะตายเป็นแน่ เพราะเราได้เห็นพระเจ้า"

23 แต่ภรรยาบอกเขาว่า "ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงหมายจะฆ่าเราเสีย พระองค์คงจะไม่รับเครื่องเผาบูชาและสัตวนุเคราะห์จากมือของเรา หรือทรงสำแดงสิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่เรา หรือประกาศเรื่องเช่นนี้แก่เรา"

24 ผู้หญิงนั้นก็คลอดบุตรชายคนหนึ่งเรียกชื่อว่าแซมสัน เด็กนั้นก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่เขา

25 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงเริ่มร่าเริงที่เขาที่ค่ายดานระหว่างโศราห์กับเอชทาโอล

บท 14

1 แซมสันได้ลงไปยังเมืองทิมนาห์ และได้เห็นผู้หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์

2 แล้วท่านจึงขึ้นมามอบบิดามารดาของตนว่า "ฉันเห็นผู้หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งเมืองทิมนาห์ ไปขอเขาให้เป็นเมียฉันที"

3 แต่บิดาและมารดาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า "จะหาเมียในบรรดาญาติพี่น้องของเจ้า หรือในท่ามกลางชนชาติของเราไม่ได้หรือ เจ้าจึงจะไปรับหญิงจากคนฟีลิสเตียที่ไม่เข้าสู่หนัดมาเป็นเมียของเจ้า" แต่แซมสันกล่าวแก่บิดาว่า "ไปขอหญิงนั้นให้ฉันที เพราะเธอเป็นที่พอใจฉันมาก"

4 บิดามารดาของท่านไม่ทราบว่าเป็นมาจากพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงหาช่องโอกาสที่จะต่อสู้คนฟีลิสเตีย ครั้นนั้นคนฟีลิสเตียมีอำนาจเหนืออิสราเอล

5 ฝ่ายแซมสันก็ลงไปเมืองทิมนาห์กับบิดามารดาของตน แซมสันมาถึงสวนองุ่นของทิมนาห์ ดูเถิด มีสิงโตหนุ่มตัวหนึ่งคำรามเข้าใส่ท่าน

6 พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงฉีกสิงโตออกอย่างคนฉีกลูกแพะ ทั้งที่ไม่มีอะไรในมือ แต่ท่านมิได้บอกให้บิดาหรือมารดาของท่านทราบว่าท่านได้ทำอะไรไป

7 แซมสันก็ลงไปพูดจากับหญิงคนนั้น เธอเป็นที่พอใจแก่แซมสันมาก

8 ต่อมาภายหลังแซมสันก็กลับไปเพื่อรับเธอมา ท่านก็แวะไปดูซากสิงโต และดูเถิด มีผึ้งผึ้งหนึ่งทำรังอยู่ในซากสิงโตนั้น มีน้ำผึ้งด้วย

9 แซมสันก็ยื่นมือกวาดเอารวงผึ้งมาเดินรับประทานไปพลาง จนมาถึงบิดามารดา ท่านจึงแบ่งให้บิดามารดา รับประทานด้วย แต่ท่านมิได้บอกว่าน้ำผึ้งนั้นมาจากซากสิงโต

10 ฝ่ายบิดาของท่านก็ลงไปหาหญิงคนนั้น และแซมสันจัดการเลี้ยงที่นั่น ดังที่คนหนุ่มๆเขากระทำกัน

11 และต่อมาเมื่อประชาชนเห็นท่านแล้ว จึงนำเพื่อนสามสิบคนให้มาอยู่ด้วย

12 แซมสันกล่าวแก่เขาว่า "ให้ข้าพเจ้าทายปริศนาท่านสักข้อหนึ่งเถิด ถ้าทายได้ก่อนจบการเลี้ยงเจ็ดวันนี้ เราจะให้เลื้อป่านสามสิบชุด และเลื้อสามสิบชุดด้วย

13 ถ้าท่านทั้งหลายทายไม่ได้ ท่านต้องให้เลื้อป่านสามสิบชุดกับเลื้อสามสิบชุดแก่ข้าพเจ้า" เขาก็ตอบท่านว่า "ทายมาเถิด เราจะฟัง"

14 ฝ่ายแซมสันจึงกล่าวแก่เขาว่า "มีของกินได้ออกมาจากตัวผู้กินเขา มีของหวานออกมาจากตัวที่แข็งแรง" ในสามวันเขาก็กังแก้ปริศนานี้ไม่ได้

15 ต่อมาพอถึงวันที่เจ็ดเขาจึงไปอ้อนวอนภรรยาของแซมสันว่า "จงลงสามี่ของเจ้าให้แก่ปริศนานี้ให้เราฟัง มิฉะนั้นเราจะเอาไฟเผาเจ้ากับบ้านครอบครัวบิดาของเจ้าเสีย เจ้าเชิญเรามาหวังจะทำให้เรายากจนหรือ"

16 ภรรยาของแซมสันไปร้องให้กับแซมสันว่า "เธอเกลียดฉัน เธอไม่รักฉัน เธอทายปริศนาแก่ชาวเมืองของฉัน และเธอก็ไม่แก้ปริศนาให้ฉันฟัง" แซมสันจึงบอกว่า "ดูเถิด พ่อแม่ของฉัน ฉันยังไม่บอกเลย จะบอกเธออย่างไรได้"

17 เธอจึงให้แซมสันตลอดเจ็ดวันซึ่งเป็นวันเลี้ยงกันนั้น และต่อมาในวันที่เจ็ดแซมสันก็ต้องแก้ปริศนาให้เธอฟัง เพราะเธอทรมานท่านมากนัก และนางก็บอกแก้ปริศนาให้ชาวบ้านของนาง

18 พอวันที่เจ็ดก่อนดวงอาทิตย์ตกชาวเมืองจึงบอกแซมสันว่า "มีอะไรหวานกว่าน้ำผึ้ง มีอะไรแข็งแรงกว่าสิงโต" แซมสันจึงบอกเขาว่า "ถ้าเจ้าไม่เอาแม่วัวของเราช่วยไถ เจ้าคงจะแก้ปริศนาของเราไม่ได้"

19 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงลงไปที่ยัซเคิลนอนฆ่าชาวเมืองนั้นเสีย สามสิบคน รับเอาข้าวของและมอบเสื้อให้ผู้แก่ปริศนา แล้วให้กลับไปบ้านของบิดาด้วยความโกรธอย่างมาก

20 ส่วนภรรยาของแซมสันนั้นก็ยกให้แก่เพื่อนซึ่งเป็นเพื่อนเจ้าบ่าวนั้นเสีย

บท 15

1 ครั้นล่วงมาหลายวันถึงฤดูเกี่ยวข้าวสาลี แซมสันก็เอาลูกแพะตัวหนึ่งไปเยี่ยมภรรยาพูดว่า "ฉันจะเข้าไปหาภรรยาของฉันที่ในห้อง" แต่พ่อตาไม่ยอมให้ท่านเข้าไป

2 พ่อตาจึงว่า "ข้าเข้าใจจริงๆว่าเจ้าเกลียดชังนางเหลือเกิน ข้าจึงยกนางให้แก่เพื่อนของเจ้าไป น้องสาวของนางก็สวยกว่านางมิใช่หรือ ขอจงรับน้องแทนพี่เถิด"

3 แซมสันจึงพูดเรื่องพวกเขาว่า "คราวนี้เราจะมีโทษน้อยกว่าคนฟิลิสเตีย ถึงแม้ว่าเราจะทำร้ายพวกเขาเสีย"

4 แซมสันจึงออกไปจับสุนัขจิ้งจอกสามร้อยตัว ผูกหางติดกันเป็นคอก แล้วเอาเคบเพลิงผูกติดไว้ระหว่างหางทุกคู่

5 พอจุดเคบเพลิงแล้วก็ปล่อยเข้าไปในนาของคนฟิลิสเตียที่ข้าวยังตั้งรวงอยู่ ไฟก็ไหม้ฟอนข้าว และข้าวที่ยังตั้งรวงอยู่นั้น ทั้งสวนองุ่นและต้นมะกอกเทศด้วย

6 คนฟิลิสเตียจึงถามว่า "ใครทำอย่างนี้" เขาตอบว่า "แซมสันบุตรชายชาวทิมนาห์ เพราะว่าพ่อตาเอาภรรยาของแซมสันยก给朋友เสีย" ชาวฟิลิสเตียก็ขึ้นมาเผาฟางกับบิดาของนางเสียด้วยไฟ

7 แซมสันจึงบอกพวกเหล่านั้นว่า "เมื่อเจ้าทั้งหลายทำอย่างนี้ เราจะต้องแก้แค้นเจ้าก่อน แล้วเราจึงจะเลิก"

8 แล้วแซมสันก็ฟันคนเหล่านั้นเสียแหลกทีเดียวจนเขตายเสียเป็นอันมาก แล้วแซมสันก็เข้าไปอาศัยอยู่ที่ช่องศิลาเอตาม

9 ฝ่ายคนฟิลิสเตียก็ขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ในเขตยูดาห์ และกระจายกันเข้าโจมตีเมืองเลอี

10 พวกคนยูดาห์จึงถามว่า "ท่านทั้งหลายขึ้นมารบกับเราทำไม" พวกเหล่านั้นตอบว่า "เราขึ้นมามัดแซมสัน เพื่อจะได้กระทำแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำแก่เรา"

11 คนยูดาห์สามพันคนลงไปที่ช่องศิลาเอตาม และกล่าวแก่แซมสันว่า "ท่านไม่ทราบหรือว่าคนฟิลิสเตียเป็นผู้ครอบครองเรา ท่านได้กระทำอะไรแก่เราเช่นนี้" แซมสันจึงตอบเขาว่า "เขาได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าก็ต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้น"

12 คนเหล่านั้นจึงพูดกับแซมสันว่า "เราจะลงมามัดท่านเพื่อมอบท่านไว้ในมือของคนฟิลิสเตีย" แซมสันจึงบอกเขาว่า "ขอปฏิญาณให้ข้าพเจ้าว่าพวกท่านเองจะไม่ทำร้ายข้าพเจ้า"

13 เขาทั้งหลายจึงตอบท่านว่า "เราจะไม่ทำร้ายท่าน เราจะมัดท่านมอมไว้ในมือของเขาเท่านั้น เราจะไม่ฆ่าท่านเสีย" เขาจึงเอาเชือกพวงใหม่สองเส้นมัดแซมสันไว้ และพาขึ้นมาจากศิลานั้น

14 เมื่อท่านมาถึงเลอีแล้วคนฟิลิสเตียก็ร้องอีกทีก็มาพบท่าน และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก เชือกพวงที่ผูกแขนของท่านก็เป็นประดุกปานที่ไหม้ไฟ เครื่องจำจองนั้นก็หลุดออกจากมือ

15 ท่านมาพบกระดุกชาตะไกรลาสดงอันหนึ่งจึงยื่นมือหยิบมา และฆ่าคนเหล่านั้นเสียหนึ่งพันคน

16 แซมสันกล่าวว่า "ด้วยชาตะไกรลา เป็นกองซ้อนกอง ด้วยชาตะไกรลา เราได้ฆ่าคนหนึ่งพันเสีย"

17 อยู่มาเมื่อท่านกล่าวเช่นนั้นแล้วก็โยนกระดุกชาตะไกรลาทิ้งไป ท่านจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า รามาตเลอี

18 แซมสันกระหายน้ำมาก จึงร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ว่า "การช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่พระองค์ประทานให้สำเร็จด้วยมือผู้รับใช้ของพระองค์ บัดนี้ข้าพเจ้าจะตายเพราะอดน้ำอยู่แล้ว และตกอยู่ในมือของผู้ไม่เข้าสุหนัดมิใช่หรือ พระเจ้าข้า"

19 พระเจ้าจึงทรงเปิดช่องที่กระดุกชาตะไกรลาให้น้ำไหลออกมาจากที่นั้น ท่านก็ได้ดื่มและจิตวิญญาณก็สดชื่นฟื้นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นที่แห่งนั้นท่านจึงเรียกชื่อว่า เอนหักโคโร อยู่ที่เลอีจนถึงทุกวันนี้

20 และท่านวินิจฉัยอิสราเอลในสมัยของคนฟิลิสเตียสี่สิบปี

บท 16

แชมสันไปที่เมืองกาซาพบหญิงแพศยาคนหนึ่งก็เข้าไปนอนด้วย

2 มีคนไปบอกชาวกาซาว่า "ชมสันมาที่นี่แล้ว" เขาก็ล้อมที่นั่นไว้และคอยข่มขืนที่ประตูเมืองตลอดคืน เขาข่มขืนบอยคูตินยังรุ่งกล่าวว่า "ให้เรารออยู่นรูงเช้าแล้วเราจะฆ่าเขาเสีย"

3 แต่ชมสันนอนอยู่นถึงเที่ยงคืน พอถึงเที่ยงคืนท่านก็ลุกขึ้น ยกประตูเมืองรวมทั้งเสาสองต้น พร้อมทั้งด่านประตูใส่บาแบกไปถึงยอดภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าเมืองเฮโบรน

4 อยู่มาภายหลัง ชมสันไปรักผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่เมืองโสเรก ชื่อเดลิลาห์

5 เจ้านายฟิลิสเตียก็ขึ้นไปหานางพูดกับนางว่า "จงลงเขาเพื่อดูว่ากำลังมหาศาลของเขายู่ที่ไหน ทำอย่างไรเราจึงจะมีกำลังเหนือเขา เพื่อเราจะได้มัดเขาให้หมดฤทธิ์ เราทุกคนจะให้เงินเจ้าคนละพันหนึ่งร้อยแผ่น"

6 เดลิลาห์จึงพูดกับชมสันว่า "ขอบอกดิฉันหน่อยเถิดว่า กำลังมหาศาลของเขายู่ที่ไหน จะมัดเธอไว้อย่างไรเธอจึงจะหมดฤทธิ์"

7 ชมสันจึงบอกนางว่า "ถ้าเขามัดฉันด้วยสายธนูสุดที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้น ฉันจะอ่อนเพลีย เหมือนกับชายอื่นๆ"

8 แล้วเจ้านายฟิลิสเตียก็เอาสายธนูสุดที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้นมาให้นาง นางก็เอามามัดท่านไว้

9 นางจัดคนให้ข่มขืนที่ห้องชั้นในกับนาง นางก็บอกท่านว่า "ชมสันจำ คนฟิลิสเตียมาจับเธอแล้ว" ชมสันก็ดึงสายธนูที่มัดนั้นขาดเหมือนเชือกป่านขาดเมื่อได้กลิ่นไฟ เรื่องกำลังของท่านจึงยังไม่แจ้ง

10 เดลิลาห์พูดกับชมสันว่า "ดูเถิด เธอหลอกฉัน และเธอมุสาต่อฉัน บัดนี้ขอบอกฉันหน่อยเถิดว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่"

11 ท่านก็ตอบนางว่า "ถ้าเอาเชือกไหมที่ยังไม่เคยใช้มามัดฉัน ฉันก็จะอ่อนกำลังเหมือนชายอื่น"

12 เดลิลาห์จึงเอาเชือกไหมมัดท่านไว้แล้วบอกท่านว่า "ชมสันจำ คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว" และคนข่มขืนคอยอยู่ในห้องชั้นใน แต่ท่านก็ดึงเชือกออกจากแขนเหมือนดึงเส้นด้าย

13 เดลิลาห์พูดกับชมสันว่า "เธอหลอกฉันเรื่อยมาจนถึงเดี๋ยวนี้ เธอมุสาต่อฉัน บอกฉันเถิดว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่" ท่านจึงบอกนางว่า "ถ้าเธอเอาผมทั้งเจ็ดแหมมของฉันทอเข้ากับด้ายเส้นยืน กระทกด้วยฟิมให้แน่น"

14 เดลิลาห์จึงเอาผมทั้งเจ็ดแหมมทอเข้ากับด้ายเส้นยืนกระทกด้วยฟิมให้แน่น แล้วนางบอกท่านว่า "ชมสันจำ คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว" ท่านก็ตื่นขึ้นดึงฟิม ทุกและด้ายเส้นยืนไปหมด

15 นางจึงพูดกับชมสันว่า "เธอพูดได้อย่างไรว่า 'ฉันรักเธอ' เมื่อจิตใจของเธอไม่ได้อยู่กับฉันเลย เธอหลอกฉันสามครั้งแล้ว และเธอมิได้บอกฉันจริงๆว่ากำลังมหาศาลของเขายู่ที่ไหน"

16 อยู่มาเมื่อนางพูดคาดกันท่านวันแล้ววันเล่า และชักชวนท่านอยู่ทุกวัน จิตใจของชมสันก็เบื่อแทบจะตาย

17 จึงบอกความจริงในใจของท่านแก่นางจนสิ้นว่า "มิได้โกนยังไม่เคยถูกศีรษะของฉัน เพราะฉันเป็นพวกนาศีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา ถ้าโกนผมฉันเสีย กำลังก็จะหมดไปจากฉัน ฉันก็จะอ่อนเพลียเหมือนชายอื่น"

18 เมื่อเดลิลาห์เห็นว่าท่านบอกความจริงในใจแก่นางจนสิ้นแล้ว นางจึงใช้คนไปเรียกเจ้านายฟิลิสเตียว่า "ขอจงขึ้นมาอีกครั้งเดียว เพราะเขาบอกความจริงในใจแก่นางจนสิ้นแล้ว" แล้วเจ้านายฟิลิสเตียก็ขึ้นมาหานางถือเงินมาด้วย

19 นางก็ให้ชมสันนอนอยู่บนตักของนาง แล้วนางก็เรียกชายคนหนึ่งให้มาโกนผมเจ็ดแหมมออกจากศีรษะของท่าน นางก็ตั้งต้นรวบผมชมสัน กำลังของชมสันก็หมดไป

20 นางจึงบอกว่า "ชมสันจำ คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว" ท่านก็ตื่นขึ้นจากหลับบอกว่า "ฉันจะออกไปอย่างครั้งก่อนๆ และสละตัวให้หลุดไป" ท่านหาทราบไม่ว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงละท่านไปเสียแล้ว

21 คนฟิลิสเตียก็มาจับท่านที่กลางดงของท่านเสีย นำท่านลงมาที่กาซา เอาตรวนทองสัมฤทธิ์สามไว้ และให้ท่านม่แปงอยู่ที่ในเรือนจำ

22 ตั้งแต่โกนผมแล้ว ผมที่ศีรษะของท่านก็ค่อยๆงอกขึ้นมา

23 ฝ่ายเจ้านายฟิลิสเตียประชุมกันเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชายิ่งใหญ่แก่พระดาโกนพระของเขทั้งหลายและขึ้นชมยินดี เพราะเขากล่าวว่า "พระของเราได้มอบชมสันศัตรูของเราไว้ในมือเราแล้ว"

24 เมื่อประชาชนเห็นชมสันก็สรรเสริญพระของตนว่า "พระของเราได้มอบศัตรูผู้ทำลายแผ่นดินของเราไว้ในมือของเรา และเขาฆ่าพวกเราเสียเป็นอันมาก"

25 ต่อมาเมื่อจิตใจของเขารำเริงเต็มที่แล้ว เขาจึงพูดว่า "จงเรียกชมสันมาเล่นตกให้เราดู" เขาจึงไปเรียกชมสันออกมาจากเรือนจำ ชมสันก็มาเล่นตกต่อหน้าเขา เขาพาท่านมาขึ้นอยู่ระหว่างเสา

26 ชมสันจึงบอกเด็กที่ทุ่งมอดนมาว่า "ขอพาคันให้ไปคล่าเสาที่รองรับตักนี้อยู่ ฉันจะได้ฟังเสานั้น"

27 มีผู้ชายและผู้หญิงอยู่เต็มตักนั้น เจ้านายฟิลิสเตียก็อยู่ที่นั่นทั้งหมด นอกจากนั้นยังมีชายหญิงประมาณสามพันคน

บนหลังคาตึก ดูชมสั่นเล่นตกลง

28 ฝ่ายแซมสันก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ขอประทานกำลังแก่ข้าพระองค์ครั้งนี้อีกครั้งเดียว ข้าแต่พระเจ้า เพื่อในเวลานี้ข้าพระองค์จะได้แก้แค้นคนฟิลิสเตียเพื่อตาทั้งสองข้างของข้าพระองค์"

29 แซมสันก็ทอดเสากลางสองต้นที่รองรับตึกนั้นไว้และพังพังที่เสานั้น มือขวายันเสาต้นหนึ่ง มือซ้ายยันเสาอีกต้นหนึ่ง

30 แซมสันกล่าวว่า "ขอให้ข้าตายกับคนฟิลิสเตียเถิด" แล้วก็โน้มตัวลงด้วยกำลังทั้งสิ้นของตน ตึกนั้นก็พังทับเจ้านายและประชาชนทุกคนที่อยู่ในนั้น ดังนั้นคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านตายนี้ก็มากกว่าคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่

31 แล้วพี่น้องและบรรดาครอบครัวบิดาของท่านก็ลงมารับศพของท่านและขึ้นไปฝังไว้ระหว่างศิรากับเอชทาโอลในที่ฝังศพของมาโนอาห์บิดาของท่าน ท่านได้วินิจฉัยอิสราเอลอยู่สี่สิบปี

บท 17

มิชายคนหนึ่งเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิม ชื่อมีคาห์

2 เขาพูดกับมารดาของเขาว่า "เงินหนึ่งพันหนึ่งร้อยแผ่น ซึ่งมีคนลักไปจากแม่และแม่ก็ได้สาปแช่ง และพูดเข้าหูฉันนั้น ดูเถิด เงินนั้นอยู่ที่ฉัน ฉันเอาไปเอง" มารดาของเขาจึงพูดว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรให้ลูกของแม่เถิด"

3 เขาจึงนำเงินพันหนึ่งร้อยแผ่นนั้นมาคืนให้แก่มารดา และมารดาของเขาพูดว่า "เงินรายนี้แม่ได้ถวายแล้วแต่พระเยโฮวาห์จากมือแม่เพื่อลูกให้ทำเป็นรูปแกะสลักและรูปหล่อ บัดนี้แม่จึงคืนให้แก่เจ้า"

4 เมื่อมีคาห์คืนเงินให้แก่มารดาแล้ว มารดาก็นำเงินสองร้อยแผ่นมอบให้กับช่างเงิน ทำเป็นรูปแกะสลักและรูปหล่อรูปนั้นอยู่ในบ้านของมีคาห์

5 มีคาห์คนนี้มีเรือนพระหลังหนึ่ง เขาทำรูปเอโฟด และรูปพระ และแต่งตั้งให้บุตรชายคนหนึ่งของเขาเป็นปุโรหิต

6 ในสมัยนั้นยังไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล ทุกคนก็กระทำตามที่ตนเองเห็นชอบ

7 มีชายหนุ่มคนหนึ่งชาวบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ ครอบครัวยูดาห์ เป็นพวกเลวี อาศัยอยู่ที่นั่น

8 ชายนั้นเดินออกจากบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ เพื่อหาที่เพื่อพักอาศัย เมื่อเขาเดินทางไปในนั้นก็มาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิมถึงบ้านของมีคาห์

9 มีคาห์จึงพูดกับเขาว่า "ท่านมาจากไหน" เขาตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นพวกเลวีชาวบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ ข้าพเจ้าเดินทางเพื่อหาที่พักอาศัย"

10 มีคาห์จึงกล่าวแก่เขาว่า "จงอยู่กับข้าพเจ้าเถิด เป็นอย่างบิดาและปุโรหิตของข้าพเจ้าก็แล้วกัน ข้าพเจ้าจะจ่ายเงินให้ปีละสิบเชเกล ให้เครื่องแต่งตัวสำหรับหนึ่ง และอาหารรับประทานด้วย" เลวีคนนั้นจึงเข้าไป

11 เลวีคนนั้นก็พอใจที่จะอยู่กับชายคนนั้น และชายหนุ่มคนนั้นก็เหมือนลูกของเขา

12 มีคาห์ก็แต่งตั้งเลวีคนนั้นและชายหนุ่มคนนั้นก็เป็นผู้โรหิตของเขา และอยู่ในบ้านของมีคาห์

13 มีคาห์กล่าวว่า "บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์จะทรงให้ข้าพเจ้าอยู่เย็นเป็นสุข เพราะว่าข้าพเจ้ามีเลวีคนหนึ่งเป็นผู้โรหิต"

บท 18

เในสมัยนั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล และในสมัยนั้นคนตระกูลดานยังเที่ยวหาที่ดินอันจะเป็นมรดกของตนเพื่อจะได้พักอาศัย เพราะจนบัดนั้นแล้วมรดกในหมู่คนตระกูลอิสราเอลยังไม่ตกแก่เขา

2 ดังนั้นคนดานจึงส่งคนห้าคนจากจำนวนทั้งหมดเป็นชายฉกรรจ์ในครอบครัวของตน มาจากศิรห์และจากเอชทาโอล ไปสอดแนมดูแผ่นดินและตรวจดูแผ่นดินนั้น และเขาทั้งหลายพูดแก่เขาว่า "จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น" เขาก็มาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิม ยังบ้านของมีคาห์และอาศัยอยู่ที่นั่น

3 เมื่อเขาอยู่ใกล้บ้านของมีคาห์ เขาก็จำเสียงเลวีหนุ่มคนนั้นได้ จึงแวะเข้าไปถามว่า "ใครพาท่านมาที่นี่ ท่านทำอะไรในที่นี้ ท่านทำงานอะไรที่นี่"

4 เขาตอบคนเหล่านั้นว่า "มีคาห์ทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้ อย่างนี้ เขาจ้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเป็นผู้โรหิตของเขา"

- 5 คนเหล่านั้นก็พูดกับเขาว่า "ได้โปรดทูลถามพระเจ้าให้หน่อยเถิด เพื่อเราจะทราบวาทะที่เราจะออกเดินไปนี้จะสำเร็จหรือไม่"
- 6 บุโรหิตนั้นจึงตอบเขาทั้งหลายว่า "จงไปเป็นสุขเถิด ถนนทางที่ท่านไปจะอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์"
- 7 ชายทั้งห้าคนก็จากไปถึงเมืองลาลิช เห็นประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้น เห็นชาวเมืองอยู่อย่างไรก็พลตามลักษณะคนไซดอน อย่างสงบ ไม่หวาดระแวงอะไร และในแผ่นดินนั้นไม่มีผู้พิพากษาที่จะให้เขาอภัยในเรื่องใดๆ เขาอยู่ห่างไกลจากคนไซดอน ไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องกับคนอื่นเลย
- 8 เมื่อคนทั้งห้ากลับมาถึงญาติพี่น้องที่โสราห์และเอซทาโธล ญาติพี่น้องจึงถามเขาว่า "เจ้าจะว่าอะไร"
- 9 เขาตอบว่า "จงลุกขึ้น ให้เราไปพบกับเขาเถิด เพราะเราได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว และดูเถิด เป็นแผ่นดินดีจริงๆ ท่านทั้งหลายจะไม่ทำอะไรเลยหรือ อย่าชักช้าที่จะไปกันและเข้ายึดครองแผ่นดินนั้น"
- 10 เมื่อท่านทั้งหลายไปแล้วจะพบประชาชนที่ไม่หวาดระแวงอะไร เออแผ่นดินก็กว้างขวาง พระเจ้าทรงมอบไว้ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว เป็นสถานที่ซึ่งไม่ขาดสิ่งใดที่มีในโลก"
- 11 คนครอบครัวดานหกร้อยคนสรรพด้วยเครื่องอาวุธทำสงครามยกทัพออกจากโสราห์และเอซทาโธล
- 12 เขาทั้งหลายยกขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ที่คิริยาทเยอาริมในยูดาห์ เพราะเหตุนี้เขาจึงเรียกที่นั้นว่า มาหะเนห์ดาน จนถึงทุกวันนี้ ดูเถิด เมืองนี้อยู่ด้านหลังคิริยาทเยอาริม
- 13 เขาก็ผ่านจากที่นั้นไปยังแดนเทือกเขาเอเฟราอิมมาถึงบ้านของมีคาห์
- 14 แล้วชายทั้งห้าคนที่ไปสอดแนมดูเมืองลาลิชก็บอกแก่พี่น้องของตนว่า "ท่านทราบไหมว่าในบ้านเหล่านี้มีรูปเอโฟด รูปพระ รูปแกะสลัก และรูปหล่อ ฉะนั้นขอใคร่ครวญว่าท่านทั้งหลายจะทำประการใด"
- 15 เขาทั้งหลายก็แวะเข้าบ้านของเลวีหนุ่มคนนั้น คือที่บ้านของมีคาห์ถามดูทุกสิ่งของเขา
- 16 ฝ่ายคนดานทั้งหกร้อยคนถืออาวุธทำสงคราม ยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูรั้ว
- 17 ชายทั้งห้าคนที่ออกไปสอดแนมดูบ้านเมืองก็เดินเข้าไปนำเอารูปแกะสลัก รูปเอโฟด รูปพระ และรูปหล่อไป ฝ่ายบุโรหิตก็ยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูรั้วกับทหารถืออาวุธทำสงครามหกร้อยคนนั้น
- 18 เมื่อคนเหล่านี้เข้าไปในบ้านของมีคาห์ นำเอารูปแกะสลัก รูปเอโฟด รูปพระ และรูปหล่อนั้น บุโรหิตถามเขาว่า "นั่นท่านทำอะไร"
- 19 คนเหล่านั้นจึงตอบเขาว่า "เจียบๆ ไว้เอามือปิดปากเสีย มากับเราเถิด มาเป็นบิดาและบุโรหิตของเรา จะเป็นบุโรหิตในบ้านของชายคนเดียวดี หรือว่าจะเป็นบุโรหิตของตระกูลหนึ่งและครอบครัวหนึ่งในอิสราเอลดี"
- 20 ใจของบุโรหิตก็ยินดี เขาจึงเอาเอโฟด รูปพระ และรูปแกะสลัก เดินไปในหมู่ประชาชน
- 21 แล้วเขาก็กลับออกเดินไปให้เด็ก ทั้งฝูงสัตว์และชาวของเดินไปข้างหน้า
- 22 เมื่อไปห่างจากบ้านมีคาห์แล้ว คนที่อยู่ในบ้านใกล้เคียงกับบ้านของมีคาห์ก็ร่วมติดตามไปทันคนดานเข้า
- 23 จึงตะโกนเรียกคนดาน เขาก็หันกลับมาพูดกับมีคาห์ว่า "เป็นอะไรเล่า เจ้าจึงยกคนมามากมายอย่างนี้"
- 24 เขาตอบว่า "ท่านทั้งหลายนำพระของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าสร้างขึ้นและนำบุโรหิตออกมาเสีย ข้าพเจ้าจะมีอะไรเหลืออยู่เล่า ท่านทั้งหลายยังจะถามข้าพเจ้าอีกว่า 'เป็นอะไรเล่า'"
- 25 คนดานจึงตอบเขาว่า "อย่าให้เราได้ยินเสียงของเจ้าเลย เกือบว่าคนซีโมโหจะเล่นงานเจ้าเข้า เจ้าและครอบครัวของเจ้าก็จะเสียชีวิตเปล่าๆ"
- 26 ฝ่ายคนดานก็เดินต่อไป เมื่อมีคาห์เห็นว่าเขาเหล่านั้นมีกำลังมากกว่า จึงหันกลับเดินทางกลับบ้านของตน
- 27 คนดานนำเอาสิ่งที่มีคาห์สร้างขึ้น และนำบุโรหิตซึ่งเป็นของเขามาด้วย ก็เดินทางมาถึงลาลิช มาถึงประชาชนที่อยู่อย่างสงบและไม่หวาดระแวงอะไร จึงประหารคนเหล่านั้นด้วยคมดาบและเอาไฟเผาเมืองเสีย
- 28 ไม่มีผู้ใดมาช่วยเหลือ เพราะเขาอยู่ไกลจากเมืองไซดอน และไม่ได้อาศัยเกี่ยวข้องกับคนอื่น อยู่ในหุบเขาซึ่งอยู่ใกล้กับเมืองเบธเรโอบ คนเหล่านั้นก็สร้างเมืองขึ้น และอาศัยอยู่ที่นั่น
- 29 เขาตั้งชื่อเมืองนั้นว่าดาน ตามชื่อดานบรรพบุรุษของเขา ผู้ซึ่งเกิดกับอิสราเอล แต่ตอนแรกเมืองนั้นชื่อว่าลาลิช
- 30 คนดานก็ตั้งรูปแกะสลักไว้ ส่วนโยนาธานบุตรชายเกอร์โชน บุตรชายของมนัสเสห์ ทั้งท่านและบรรดาบุตรชายของเขาก็เป็นบุโรหิตให้แก่คนตระกูลดานจนถึงสมัยที่แผ่นดินตกไปเป็นเชลย
- 31 เขาได้ตั้งรูปแกะสลักซึ่งมีคาห์ได้ทำไว้นั้นขึ้นนานตลอดเวลาที่พระนิเวศของพระเจ้าอยู่ที่ซีโลห์

- ๑ ยูมาในสมัยนั้น เมื่อไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล มีคนเลวคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่แดนเทือกเขาเอเฟราอิม แถบที่ไกลออกไปโน้น เขาได้หญิงคนหนึ่งจากเบธเลเฮมในยูดาห์มาเป็นภรรยาน้อย
- ๒ ภรรยาน้อยนั้นเล่นซู้จึงทิ้งสามีเสียกลับไปอยู่บ้านบิดาของนางที่เบธเลเฮมในยูดาห์ อยู่ที่นั่นสักสี่เดือน
- ๓ สามีของนางก็ลุกขึ้นไปตามนาง เพื่อไปพูดกับนางด้วยจิตเมตตาและจะพานางกลับ เขาพาคนใช้คนหนึ่งและลาคู่หนึ่งไปด้วย นางพาเขาเข้าในบ้านบิดาของนาง เมื่อบิดาของผู้หญิงเห็นเขาก็มีความยินดีต้อนรับเขา
- ๔ พ่อตาของเขาคือบิดาของผู้หญิงหนึ่งวันเขา และเขาพักอยู่ด้วยสามวัน เขาก็กินและดื่ม และพักนอนอยู่ที่นั่น
- ๕ ยูมาถึงวันที่สี่เขาทั้งหลายก็ตื่นขึ้นแต่เช้ามืด และคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน แต่พ่อของผู้หญิงพูดกับบุตรเขยของเขาว่า "จงรับประทานอาหารอีกสักหนอยหนึ่งให้ชื่นใจแล้วภายหลังจึงค่อยออกเดิน"
- ๖ ชายสองคนนั้นก็นั่งลงรับประทานและดื่มด้วยกัน และบิดาของผู้หญิงก็บอกชายนั้นว่า "จงค้างอีกสักคืนเถิด กระทำจิตใจให้เบิกบาน"
- ๗ เมื่อชายคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตาก็ชักชวนไว้ จนเขาต้องพักอยู่ที่นั่นอีก
- ๘ ในวันที่ห้าเขาก็ตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อจะออกเดินทางไป บิดาของผู้หญิงนั้นพูดว่า "ขอให้ชื่นใจเถิด" เขาทั้งสองก็อยู่จนเวลาบ่ายรับประทานอยู่ด้วยกันอีก
- ๙ เมื่อชายคนนั้นและภรรยาน้อยกับคนใช้ลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตาของเขาคือบิดาของผู้หญิงก็บอกเขาว่า "ดูเถิด นี่ก็บ่ายใกล้ค่ำแล้ว ขอค้างอยู่อีกคืนหนึ่งเถิด ดูเถิด จะสิ้นวันอยู่แล้ว พักนอนที่นั่นเถิด เพื่อใจของเจ้าจะเบิกบาน พรุ่งนี้เช้าขอเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อออกเดินทาง เจ้าจะได้ไปบ้าน"
- ๑๐ แต่ชายคนนั้นไม่ยอมค้างอีกคืนหนึ่ง เขาจึงลุกขึ้นออกเดินทางไปจนถึงตรงข้ามกับเมืองเยบุส คือเยรูซาเล็ม เขามีลาสองตัวที่มื่อาน และภรรยาน้อยก็ไปด้วย
- ๑๑ เมื่อเขามาใกล้เมืองเยบุสก็บ่่ายมากแล้ว คนใช้จึงเรียนนายของเขาว่า "มาเถิด ให้เราแวะเข้าไปพักในเมืองของคนเยบุสเถิด ค้างคืนอยู่ในเมืองนี้แหละ"
- ๑๒ นายของเขาตอบว่า "เราจะไม่แวะเข้าไปในเมืองของคนต่างด้าว ผู้ที่ไม่ใช่คนอิสราเอล เราจะผ่านไปถึงเมืองกิเบอาห์"
- ๑๓ เขาจึงบอกคนใช้ว่า "มาเถิด ให้เราเข้าไปใกล้ที่เหล่านี้แห่งหนึ่ง และค้างอยู่ที่กิเบอาห์หรือที่รามัท"
- ๑๔ เขาจึงเดินทางผ่านไป เมื่อเขามาใกล้กิเบอาห์ซึ่งเป็นของคนเบนยามินดวงอาทิตย์ก็ตกแล้ว
- ๑๕ เขาจึงแวะเข้าไปจะค้างคืนที่เมืองกิเบอาห์ เขาก็แวะเข้าไปนั่งอยู่ที่ถนนในเมืองนั้น เพราะไม่มีใครเชิญให้เขาเข้าไปค้างในบ้าน
- ๑๖ ดูเถิด มีชายแก่คนหนึ่งเข้ามาเมื่อเลิกจากงานมาเป็นเวลาเย็นแล้ว เขาเป็นชาวแดนเทือกเขาเอเฟราอิมมาอาศัยอยู่ในเมืองกิเบอาห์ แต่ชาวเมืองนั้นเป็นคนเบนยามิน
- ๑๗ เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นเห็นผู้เดินทางคนนั้นนั่งอยู่ที่ถนนในเมือง ชายแก่คนนั้นก็ถามว่า "ท่านจะไปไหนและมาจากไหน"
- ๑๘ ชายคนนั้นจึงตอบเขาว่า "เราเดินทางจากเบธเลเฮมในยูดาห์ จะไปที่แดนเทือกเขาเอเฟราอิมแถบที่ไกลออกไปโน้นซึ่งข้าพเจ้ามาจากที่นั่น ข้าพเจ้าไปเบธเลเฮมในยูดาห์มา และข้าพเจ้าจะกลับไปพระนิเวศพระเยโฮวาห์ ไม่มีใครเชิญข้าพเจ้าเข้าไปพักในบ้าน"
- ๑๙ ฟางและอาหารที่จะเลี้ยงลา พวกเราก็มีพร้อมแล้ว ทั้งอาหารและน้ำองุ่นที่เลี้ยงตนทั้งเลี้ยงหญิงคนนี้ และชายหนุ่มที่อยู่กับพวกผู้รับใช้ของท่านก็มีอยู่แล้ว ไม่ขาดสิ่งใดเลย"
- ๒๐ ชายแก่คนนั้นจึงพูดว่า "ขอท่านเป็นสุขสบายเถิด ถ้าท่านขาดสิ่งใด ข้าพเจ้าขอเป็นธุระทั้งสิ้น ขอแต่อย่านอนที่ถนนนี้เลย"
- ๒๑ เขาจึงพาชายคนนั้นเข้าไปในบ้าน เอาอาหารให้ลา ต่างก็ล้างเท้าของตน และรับประทานอาหารและดื่ม
- ๒๒ เมื่อเขากำลังทำให้จิตใจเบิกบาน ดูเถิด ชาวเมืองนั้นที่เป็นคนอันธพาลมาล้อมเรือนไว้ ทูบประตู่ร้องบอกชายแก่ผู้เป็นเจ้าของบ้านว่า "ส่งชายที่เข้ามาอยู่ในบ้านของแกมาให้เราสังวาส"
- ๒๓ ชายผู้เป็นเจ้าของบ้านก็ออกไปพูดกับเขาว่า "อย่าเลย พี่น้องของข้าพเจ้า ขออย่ากระทำการร้ายเช่นนี้เลย เมื่อชายคนนี้มีมาอาศัยบ้านของข้าพเจ้าแล้ว ขออย่ากระทำให้ใจเขาลึบเลย"
- ๒๔ ดูเถิด นี่ มีลูกสาวพรหมจารีคนหนึ่งและเมียน้อยของเขา ข้าพเจ้าจะพาออกมาให้ท่านเดี๋ยวนี้ จงกระทำหยาบเกียติหรือทำอะไรแก่พวกเขาตามชอบใจเถิด แต่ขออย่าทำลามกกับชายคนนี้เลย"
- ๒๕ แต่คนเหล่านั้นไม่ยอมฟังเสียง ชายคนนั้นจึงจบบรรณยาน้อยของตนผลักนางออกไปให้เขา เขาก็สมสู่หาทารกจนตลอดคืนจนรุ่งเช้า พอรุ่งสางๆ เขาทั้งหลายก็ปล่อยนางไป

- 26 พอแจ้งผู้หญิงนั้นก็กลับมาล้มลงที่ประตูบ้านซึ่งนายของตนพักอยู่ จนสว่างดี
- 27 รุ่งเช้านายของนางก็ลุกขึ้นเมื่อเปิดประตูบ้าน จะออกเดินทาง ดูเถิด ผู้หญิงซึ่งเป็นภรรยาของเขาก็นอนอยู่ที่ประตูบ้าน มือเหยียดออกไปถึงธรณีประตู
- 28 เขาจึงบอกนางว่า "ลุกขึ้นไปกินเถิด" แต่ก็ไม่มีคำตอบ เขาจึงเอานางขึ้นหลังลา ชายนั้นก็ลุกขึ้นเดินทางกลับบ้านของตน
- 29 เมื่อถึงบ้านแล้ว ก็เอามัดฟืนศพภรรยาของเธอออกเป็นท่อนๆ พร้อมกับกระดูก สิบสองท่อนด้วยกันส่งไปทั่วเขตแดนอิสราเอล
- 30 ทุกคนที่เห็นก็พูดว่า "เรื่องอย่างนี้ไม่มีใครเคยเห็นตั้งแต่สมัยคนอิสราเอลยกออกจากแผ่นดินอียิปต์จนถึงวันนี้ จงตรึกตรองปรึกษากันดู แล้วก็ว่ากันไปเถิด"

บท 20

- คนอิสราเอลทั้งหมดตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เซบา ทั้งแผ่นดินกิเลอาดก็ออกมา ชุมชนชนนั้นได้ประชุมกันเป็นใจเดียวกันต่อพระเยโฮวาห์ที่เมืองมิสปาห์
- 2 หัวหน้าประชาชนทั้งสิ้นถือของตระกูลคนอิสราเอลทั้งหมด เข้ามาปรากฏตัวในที่ประชุมแห่งประชาชนของพระเจ้า มีทหารราบถือดาบสี่แสนคน
- 3 (ครั้งนั้นคนเบนยามินได้ยินว่าคนอิสราเอลได้ขึ้นไปยังมิสปาห์) ประชาชนอิสราเอลกล่าวว่า "ขอบอกเรามาว่า เรื่องชั่วร้ายนี้เกิดขึ้นมาอย่างไรกัน"
- 4 คนเลวีซึ่งเป็นสามีของหญิงผู้ที่ถูกฆาตกรรมนั้นกล่าวตอบว่า "ข้าพเจ้าและภรรยาของข้าพเจ้ามาถึงเมืองกิเบอาห์ซึ่งเป็นของคนเบนยามิน เพื่อจะค้างคืนที่นั่น
- 5 เวลากลางคืนผู้ชายในเมืองกิเบอาห์ก็ลุกขึ้นล้อมบ้านที่ข้าพเจ้าพักอยู่ เขาหมายจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย เขาช่มขึ้นภรรยาของข้าพเจ้าจนตาย
- 6 ข้าพเจ้าจึงนำศพภรรยาของข้าพเจ้ามาฟืนออกเป็นท่อนๆ ส่งไปทั่วประเทศที่เป็นมรดกของอิสราเอล เพราะพวกเขาได้กระทำการลามกและความโง่เขลาในอิสราเอล
- 7 ดูเถิด ท่านผู้เป็นคนอิสราเอลทั้งหลาย จงให้คำปรึกษาและความเห็น ณ ที่นี้เถิด"
- 8 ประชาชนทุกคนก็ลุกขึ้นกล่าวเป็นใจเดียวกันว่า "พวกเราจะไม่กลับไปเต็นท์ของเรา เราจะไม่กลับไปเรือนของเรา
- 9 แต่บัดนี้เราจะกระทำกับกิเบอาห์ดังนี้ เราจะจับสลากยกขึ้นไปสู้รบกับเขา
- 10 เราจะเลือกคนอิสราเอลทุกตระกูลคัดเอาร้อยละสิบคน พันละร้อยละหนึ่ง ให้ไปหาเสบียงอาหารมาให้ประชาชน เพื่อเขาทั้งหลายจะตอบสนองบรรดาความโง่เขลาซึ่งพวกกิเบอาห์กระทำขึ้นในอิสราเอล เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงเมืองกิเบอาห์ของคนเบนยามิน"
- 11 คนอิสราเอลทั้งปวงก็รวมยกไปสู่เมืองนั้นเป็นพรรคพวกใจเดียวกัน
- 12 ตระกูลคนอิสราเอลก็ส่งคนไปทั่วตระกูลคนเบนยามินบอกว่า "ทำไมการชั่วช้านี้จึงเกิดขึ้นมาได้ในหมู่พวกท่าน
- 13 เหตุฉะนั้นบัดนี้จึงมอบชายคนอันธพาลในเมืองกิเบอาห์มาให้เราประหารชีวิตเสียจะได้กำจัดความชั่วเสียจากคนอิสราเอล" แต่คนเบนยามินไม่ยอมฟังเสียงคนอิสราเอลพี่น้องของตน
- 14 คนเบนยามินก็ออกมาจากบรรดาหัวเมืองเข้าไปสู่กิเบอาห์พร้อมกันเพื่อยกออกไปกระทำสงครามกับคนอิสราเอล
- 15 คราวนั้นคนเบนยามินรวมจำนวนทหารถือดาบออกจากบรรดาหัวเมืองได้สองหมื่นหกพันคน นอกจากชาวเมืองกิเบอาห์ ซึ่งนับทหารที่คัดเลือกแล้วได้เจ็ดร้อยคน
- 16 ในจำนวนทั้งหมดนี้มีคนที่คัดเลือกแล้วเจ็ดร้อยคนถนัดมือซ้ายทุกคนเอาสlingเหวี่ยงก้อนหินให้ถูกเส้นผมได้ไม่ผิดเลย
- 17 จำนวนคนอิสราเอลที่ถือดาบ ไม่นับคนเบนยามิน ได้สี่แสนคน เหล่านี้เป็นทหารทุกคน
- 18 คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเจ้า และทูลถามพระเจ้าว่า "ผู้ใดในพวกข้าพระองค์ที่จะขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินก่อน" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ให้ยูดาห์ขึ้นไปก่อน"
- 19 รุ่งเช้าคนอิสราเอลก็ลุกขึ้นตั้งค่ายต่อสู่เมืองกิเบอาห์
- 20 คนอิสราเอลออกไปสู้รบกับคนเบนยามิน และคนอิสราเอลได้วางพลเรียงรายต่อสู่เขาที่เมืองกิเบอาห์
- 21 ในวันนั้นคนเบนยามินออกมาจากเมืองกิเบอาห์ ฆ่าฟันคนอิสราเอล ล้มตายสองหมื่นสองพันคน

- 22 แต่ประชาชนคือผู้ชายชาวอิสราเอลยังหนุนใจกันและวางพลเรียงรายอีกครั้งในที่ซึ่งเขาวางพลในวันแรก
- 23 (และคนอิสราเอลก็ขึ้นไปร้องไห้คร่ำครวญต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น เขาทั้งหลายทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า "สมควรที่ข้าพระองค์จะเข้าประชิดรบกับคนเบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์อีกหรือไม่" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ไปสู้เขาเถิด")
- 24 คนอิสราเอลจึงยกเข้าประชิดคนเบนยามินในวันที่สอง
- 25 และในวันที่สองนั้นเบนยามินก็ยกออกไปจากกิเบอาห์ ฝ่ายคนอิสราเอลล้มตายอีกหนึ่งหมื่นแปดพันคน ทุกคนเป็นทหารถือดาบ
- 26 แล้วบรรดาคนอิสราเอลก็กองทัพบ้างหนึ่งได้ขึ้นไปพระนิเวศของพระเจ้าและร้องไห้คร่ำครวญ เขานั่งเฝ้าพระเยโฮวาห์ ณ ที่นั่น และอดอาหารจนเวลาเย็น ถวายเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
- 27 คนอิสราเอลจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ (เพราะในสมัยนั้น ทิบบันธสัญญาของพระเจ้าอยู่ที่นั่น
- 28 และพินีสบุตรชายเอลาซาร์ ผู้เป็นบุตรชายอาโรน ก็ปรนนิบัติอยู่หน้าทิบบันธนั้นในสมัยนั้น) เขาทูลถามว่า "สมควรที่ข้าพระองค์จะยังยกไปสู้รบกับเบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์อีกครั้งหนึ่ง หรือควรจะหยุดเสีย" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "จงยกขึ้นไปเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า"
- 29 ดังนั้น อิสราเอลจึงชุมนุมคนไว้รอบเมืองกิเบอาห์
- 30 และประชาชนอิสราเอลก็ขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินในวันที่สาม และวางพลเรียงรายต่อสู้เมืองกิเบอาห์อย่างครวก่อน
- 31 คนเบนยามินก็ยกออกมาสู้รบกับประชาชน ถูกวางให้ห่างออกไปจากตัวเมือง เขาก็เริ่มฆ่าฟันประชาชนอย่างครวก่อน คือตามถนนซึ่งสายหนึ่งไปยังพระนิเวศของพระเจ้า อีกสายหนึ่งไปกิเบอาห์ และที่กลางทุ่งแจ้ง อิสราเอลล้มตายประมาณสามสิบคน
- 32 คนเบนยามินกล่าวกันว่า "เขาแพ้เราอย่างครวก่อน" แต่คนอิสราเอลว่า "ให้เราดอย นำเขาออกห่างจากเมืองไปถึงถนนหลวง"
- 33 คนอิสราเอลทั้งหมดก็ถูกออกจากที่ของตนเรียงรายเข้าไปที่บาอัลทามาร์ ส่วนคนอิสราเอลที่คอยชุมนุมอยู่ก็ออกจากที่ของตนคือออกจากทุ่งหญ้าแห่งเมืองกิเบอาห์
- 34 จากบรรดาคนอิสราเอลมีทหารที่คัดเลือกแล้วหนึ่งหมื่นคนรุกเข้าเมืองกิเบอาห์ การสงครามกำลังทรหด คนเบนยามินไม่ทราบสาเหตุร้ายกำลังมาใกล้ตนแล้ว
- 35 พระเยโฮวาห์ทรงให้คนเบนยามินพ่ายแพ้คนอิสราเอล ในวันนั้นคนอิสราเอลทำลายคนเบนยามินเสียสองหมื่นห้าพันหนึ่งร้อยคน ทุกคนเหล่านี้เป็นทหารถือดาบ
- 36 ดังนั้นคนเบนยามินจึงเห็นว่าเขาแพ้แล้ว คนอิสราเอลทำเป็นล่าถอยต่อเบนยามิน เพราะเขาวางใจคนที่เขาให้ชุมนุมอยู่รอบเมืองกิเบอาห์
- 37 คนที่ชุมนุมอยู่ก็รีบรุกเข้าไปในเมืองกิเบอาห์ ทหารที่ชุมนุมอยู่นั้นก็รุกออกมาประหารเมืองทั้งหมดนั้นเสียด้วยคมดาบ
- 38 คนอิสราเอลและคนที่ชุมนุมอยู่นั้นได้อาณัติสัญญาว่า ถ้าเห็นควันกลุ่มใหญ่พลุ่งขึ้นมาจากในเมือง
- 39 ก็ให้คนอิสราเอลหันกลับเข้ามารบ ฝ่ายเบนยามินได้เริ่มฆ่าคนอิสราเอลได้สักสามสิบคนก็พูดว่า "เขาต้องล้มตายต่อหน้าเราอย่างครวก่อนแน่แล้ว"
- 40 แต่อาณัติสัญญาเป็นควันไฟพลุ่งขึ้นมาจากในเมือง คนเบนยามินก็เหลียวหลังมาดู ดูเถิด ทั้งเมืองก็มีควันพลุ่งขึ้นถึงท้องฟ้า
- 41 คนอิสราเอลก็หันกลับ คนเบนยามินก็ท้อแท้ เพราะเขาเห็นว่าเหตุร้ายมาใกล้เขาแล้ว
- 42 เขาจึงหันหลังให้คนอิสราเอลหนีเข้าไปทางถิ่นทุรกันดาร แต่สงครามติดตามเขาไปอย่างหนัก คนที่ออกมาจากเมืองก็ทำลายเขาที่อยู่ท่ามกลาง
- 43 เขาทั้งหลายล้อมคนเบนยามิน และขับไล่เขาไปและชนะเขาอย่างง่าย จนไปถึงที่ตรงข้ามเมืองกิเบอาห์ทางดวงอาทิตย์ขึ้น
- 44 คนเบนยามินล้มตายหนึ่งหมื่นแปดพันคน ทุกคนเป็นทแกล้วทหาร
- 45 เขาก็หันกลับหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมน คนอิสราเอลฆ่าเขาตายตามถนนหลวงห้าพันคน และติดตามอย่างกระชั้นชิดไปถึงกิโดม และฆ่าเขาตายสองพันคน
- 46 คนเบนยามินที่ล้มตายในวันนั้น เป็นทหารถือดาบสองหมื่นห้าพันคน ทุกคนเป็นทแกล้วทหาร

- 47 แต่มีทหารหรือคนหันกลับหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมน และไปอาศัยอยู่ที่ศิลาริมโมนสี่เดือน
- 48 คนอิสราเอลก็หันกลับไปสู่คนเบนยามินอีก และได้ประหารเขาเสียด้วยคมดาบ ทั้งชาวเมืองและฝูงสัตว์และบรรดาสิ่งที่เขาเห็น ยิ่งกว่านั้นบรรดาเมืองที่เขาพบเขาก็เอาไฟเผาเสียทั้งหมด

บท 21

ฝ่ายคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ที่มีส파หว่า "พวกเราไม่มีใครสักคนเดียวที่จะให้บุตรสาวของตนแต่งงานกับคนเบนยามิน"

2 และประชาชนก็มาที่พระนิเวศของพระเจ้า นั่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าจนเวลาเย็น เขาทั้งหลายก็ร้องไห้คร่ำครวญหนักหนา

3 เขากล่าวว่า "โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ทำไมเหตุการณ์อย่างนี้จึงเกิดขึ้นในอิสราเอล ซึ่งวันนี้จะมีคนอิสราเอลขาดไปตระกูลหนึ่ง"

4 อยู่มารุ่งขึ้นประชาชนก็ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และสร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่ง ถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา

5 และคนอิสราเอลกล่าวว่า "คนใดในบรรดาตระกูลของอิสราเอลที่ได้ขึ้นมาประชุมต่อพระเยโฮวาห์" เพราะเขาได้ปฏิญาณไว้ซึ่งแรงถึงผู้ที่ได้มาประชุมต่อพระเยโฮวาห์ที่มีส파หว่า "ผู้นั้นจะต้องตาย"

6 และประชาชนอิสราเอลก็เสียใจกับเบนยามินน้องของตน กล่าวว่า "วันนี้ตระกูลหนึ่งถูกตัดขาดจากอิสราเอลเสียแล้ว"

7 เราจะทำอะไรเรื่องหาภรรยาให้คนที่ยังเหลืออยู่ ฝ่ายเราก็ได้ปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์แล้วว่า เราจะไมยอมยกบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยาของเขา"

8 เขาทั้งหลายถามขึ้นว่า "มีตระกูลใดในอิสราเอลที่ได้ขึ้นมาเฝ้าพระเยโฮวาห์ที่มีสปาห" ดุเลิด ไม่มีคนใดจากยาเบชกิเลอาดมาประชุมที่ค่ายเลยสักคนเดียว

9 เพราะว่าเมื่อเขา นับจำนวนประชาชนอยู่นั้น ดุเลิด ไม่มีชาวเมืองยาเบชกิเลอาดอยู่ที่นั่นเลย

10 ดังนั้นชุมนุมชนจึงส่งทหารผู้กล้าหาญที่สุดหนึ่งหมื่นสองพันคนแล้วบัญชาเขาว่า "จงไปสาขาวาเบชกิเลอาดเสียด้วยคมดาบ ทั้งผู้หญิงและพวกเด็กๆ"

11 เจ้าทั้งหลายจงกระทำการอย่างนี้ คือผู้ชายและผู้หญิงทุกคนที่ได้หลับนอนกับผู้ชายแล้วจึงสาเสียให้หมด"

12 ในหมู่ชาวยาเบชกิเลอาดนั้นเขาพบหญิงพรหมจารีสี่ร้อยคนผู้ที่ยังไม่เคยร่วมหลับนอนกับชายใดๆเลย เขาจึงพาหญิงเหล่านั้นมาที่ค่ายซีโลห์ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน

13 ชุมชนทั้งหมดก็ส่งสาวไปเป็นคนเบนยามินซึ่งอยู่ที่ศิลาริมโมน ประกาศข่าวสงบสุข

14 คนเบนยามินก็กลับมาในคราวนั้น แล้วเขาก็มอบผู้หญิงที่เขาไว้ชีวิตในหมู่ผู้หญิงแห่งยาเบชกิเลอาด แต่ก็ไม่พอแก่กัน

15 ประชาชนก็ส่งสารเบนยามิน เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เขาจะขาดไปตระกูลหนึ่งจากตระกูลอิสราเอล

16 พวกผู้ใหญ่ของชุมนุมชนนั้นจึงกล่าวว่า "เมื่อพวกผู้หญิงในเบนยามินถูกทำลายเสียหมดเช่นนี้แล้ว เราจะทำอะไรเรื่องหาภรรยาให้คนที่ยังเหลืออยู่"

17 เขาทั้งหลายกล่าวว่า "ต้องมีมรดกให้แก่คนเบนยามินที่รอดตาย เพื่อว่าคนตระกูลหนึ่งจะได้ลบล้างเสียจากอิสราเอล"

18 แต่เราจะยกบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยาเขาก็ไม่ได้" เพราะคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ว่า "ผู้ใดให้หญิงแก่เบนยามินเป็นภรรยาขอให้ถูกสาปแช่งเถิด"

19 ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่า "ดุเลิด ทุกปีมีเทศกาลถวายพระเยโฮวาห์ที่ซีโลห์ ในสถานที่ซึ่งอยู่เหนือเบธเอล ทางทิศตะวันออกของถนนขึ้นจากเบธเอลถึงเซเคม และอยู่ใต้เลโบนาค"

20 เขาจึงบัญชาสั่งคนเบนยามินว่า "จงไปชุมนุมอยู่ในสวนองุ่น"

21 คอยเฝ้าดูอยู่ และดุเลิด ถ้าบุตรสาวชาวซีโลห์ออกมาเดินรำในพิธีเต้นรำ จงออกมาจากสวนองุ่น จดเอาบุตรสาวชาวซีโลห์คนละคนไปเป็นภรรยาของตน แล้วให้กลับไปแผ่นดินเบนยามินเสีย

22 ถ้าบิดาหรือพี่น้องของหญิงเหล่านั้นมาร้องทุกข์ต่อเรา เราจะบอกเขาว่า `ขอโปรดยินยอมเพราะเห็นแก่เราเถิด ในเวลาสงครามเราไม่ได้ผู้หญิงให้พอแก่ทุกคน ทั้งท่านทั้งหลายเองก็ไม่ได้ให้แก่เขา ถ้ามีฉะนั้นบัดนี้พวกท่านก็จะมีโทษ"

23 คนเบนยามินก็กระทำตาม ต่างก็ได้ภรรยาไปตามจำนวน คือได้หญิงเด่นราที่เขาไปลุดมา เขาก็กลับไปอยู่ในที่ดินมรดกของเขา สร้างเมืองขึ้นใหม่และอาศัยอยู่ในนั้น

24 ครั้งนั้นประชาชนอิสราเอลก็กลับจากที่นั่นไปยังตระกูลและครอบครัวของตน ต่างก็ยกกลับไปสู่ดินแดนมรดกของตน

25 ในสมัยนั้นไม่มีษัตริย์ในอิสราเอล ต่างก็กระทำตามที่ตนเองเห็นชอบ

For other languages please go to **www.wordproject.org**